غهم دايك شلير خاكر_

شليرخاكح

غهمردابك

وەرگىرانى:كارزازخدر

چاپى : يەكەم2014

غەمردايك شلىرخاكر_

ناسنامهی کتیب

ناوى كتيب : غهمى دايك

نوسهر: شلير خاكى

وهرگيراني : كارزان خدر

بابهت : روّمان

ھەللەچن: جەوھەر ئەحمەد

تایپ و ریکخستنی ناوهوه: وهرگیر

نۆرەى چاپ و سائى چاپ : يەكەم , 2014

تيراژ : 1000 دانه

شويني چاپ : چاپخاندي

ژمارهی سپاردنی () سائی 2014ی نه بهریوهبهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان پی دراوه.

غەمردايك شلێرخاكر_

رۆژ ماندوو و هيلاك به رووخساريكى غەرىبانەوه و به كۆلەپشتىكى خۆشى و ناخۆشىيى خەلكى سەر ئەم زەويه, لەپشت كيوى قەلاتەرەش ئاوا دەبوو، خەلكى گوندەكە وردە وردە , به رووخسارىكى ماندوو و هىلاكەوه, بەسوارىي ولاخ و به پى , بەرەو گوندەكە دەكەوتنە رى.

تۆزوخۆلێكى زۆر له گەرانەوەى خەلك و مەرومالات و يارىكردنى مندالان له ھەوادا پەرش و بلاو ببوو , وردە وردە جێى خۆى دەدا بەو دوكەللەى كە لە كولانەى تەندوورەكان ھەلدەستا (يان نەدەما) ,وە ئەو كۆلانانەى كە بچووك و تەسك بوون بەبى دەنگى بە ديار دەكەوتن .

وه رینی سهگ و دهنگی زهنگولی مه ره کان و یاریکردنی مندالان به هیواشی به ره و بی دهنگی ده چوو .

ورده ورده گوند بیدهنگی به خویهوه دهبینی و, چهتری شهو بالی بهسهر زهویدا دهکیشا .

یه کیّك له و مالانه ی گوند مالّی ئیّمه بوو ,جگه له خیّزانه که مان , من و برایه که م و کوری مامم ,زانا . من حه و سالان بووم و چیای برام هه شت سالان و زاناش شه ش سالّی ته واو ده کرد .

كارى ئيمه ديار بوو ,لههاويندا ههموو بهيانييهك دهچووين بق

غەمردايك شلىرخاكى

کیّلگه . وه پاریّزگاریمان لهو شتانه دهکرد که چاندبوومانن,واتا: ئهگهر تینوو ببان ئاومان دهدان و ,ئهگهریش لاواز بوبان کیمیایمان پی دهکردن و بژارمان دهکردن .

ئیمه بن چاودیری له و کیلگهیه به ته واوه تی شاره زا کرا بووین وه خوا نه خواسته کاریکمان به هه له کردبا ,یان زهره ریکمان به و کیلگه یه گهیاند با , به تونترین شیوه سزا ده دراین.

له و سهردهمه دا بوونی مندالی زیاتر نیعمه تنکی گهوره بوو , به تایبه تیش کور, چونکه هه بوونی کور واتا زیاتر به رز بوونه وه ی دهستی کاری مرقبی بقباشتر کارکردنی کشتوکاری و ئاژه لااری. له به رئه وه مندالانی گوند له پنج سالییه وه وا په روه رده ده کران که وه ک به رد خقراگر بن .

ئیمهش له و چوارچیوه به ده ر نهبوین, واتا نهکردنی کار, به لکو له وان کارمان زورترو مه شغولتر بووین . ئه ویش به هوی بوونی زهویی زور و زیاتر له (500) سه ر مه و جگه له بوونی چه ند سه ر مانگاو گامیش. به یانیان سه عات 6 که له خه و هه لاه ستاین به ره و کیلگه ده رویشتین.

تاكو سهعات 3و 4 به ههموو توانامان كارمان دهكرد.دواى ئهوه ئازاد بووين له ههر كاريك كه حهزى لى بكهين و

غەمردايك شلىپرخاكى

بیکهین.وه تهواوی ئهو کاتهی که دهمایهوه یاریمان دهکرد,ههرچهنده زور ماندوو دهبووین,به لام لهبهرئهوهی کاتی یاریکردن بوو ههستمان به ماندویّتی نهدهکرد.

یاری کردنی ئیمه زیاتر تۆپی پی بوو (دوو گۆلی).بهلام ههرگیز تۆپییکی پلاستیکیان بۆ نهدهکرین,چونکه بروایان وابوو ئهگهر کهل و پهلی یاریکردنمان ههبیت ,کارهکانمان بهباشی ئهنجام نادهین .

ههتا ئه و کاته ی که ئیمه گهوره دهبووین , یاریمان لی حهرام کرابوو.ئیمه به دهسته وانه ی چهرمی و پلاستیك تۆپی بچووکمان پی دروست ده کرد, ههموو روزیک به و توپه بچوکه یاریمان ده کرد, وه کاتیکیش ته واو دهبووین له یاری کردن توپه کهمان له جیگایه ک ده شارده وه , دوای عهسریش به ره مال ده گه راینه وه . ههموو روزیک دوای چاودیری کردنی کیدنی کیدن کیدن کیدن به تراکتور به ره و مال به ری ده که و تین بوه یه مانگی هاوین بوه به یکیک بوه له روزه سوتینه ره کان که زور گهرم بوه روق و روزه چاه ری هاتنی تراکتور بووین به کان مهیچ خه به ریک له تراکتور نهبوه .

ئيمهش بهناچارى بهپى بهرهو مال بهرى كهوتين.

كاتيك كه گەراينەو، ھەموو خزم و دۆست و جيران و خەلكى

غهم دايك شلير خاكر_

گوند له مالّی ئیمه بوون کارهساتیکی غهمگین و ناخوش دیاربوو, ههندیکیشیان دهگریان,دیاربوو رووداویکی ناخوش رویدابوو روداویک که دهیویست دونیای شیرینی مندالیم لی بستینی.

باوك و مامم ههریه كێكیان ههشت مندالیّان ههبوون و , لهگهان چهند بوك و نهوه,هیٚشتا پێكهوه لهیهك مالّدا ده ژیاین .خێزانێكی گهورهو گهرم و گورو قهرهبالغمان ههبوو.ئهو روژه ی كه له كێلگه بهرهو مال گهراینه و ، لهنێوان ههموویان , دایكم دیار نهبوو.

له کچی مامم پرسی که دایکم له کوییه ؟به لام له جیاتی دایکم پیشان بدات منی له باوه شگرت و گووتی: ژینا گیان دایکت نه خوش بوو, نه ویان برد بو لای دکتور , ان شاء الله زوو ده گه رینته وه ,به لام دایکم پیش نه وه ی بگاته نه خوش خانه ,کوچی دوایی کردبوو.

ئای! که چ کاتیکی ناخوش بوو! ئه و ساله سالی غهم و په ژاره بوو.

سالّی 1989بوو ,من و براکانم چیاو محمد زوّر بچووك بووین.کهتهمهنی محمد تهنها 2سال دهبوو.ورده ورده ئیمه

غەمردايك شلىپرخاكر

ههتیو دهبووین، ئیستا ههرکات تهنیا بم بیری جارانی مندالیم دهکهمه وه ,که به هاوینیکی گهرم ئه و ئازاره سهخته ی ژیانم به ری کرد.مهراسیمی به خاکسپاردنی دایکم دهستی پی کرد و ,سی شهو و سی رقی و وهکو نهریتی خه لکی گوند مهراسیم و فاتیحا خویندنمان به ری کرد.

به جۆرێك كه ههموو خهڵكى گوند به شدارى له و مهراسيمهدا كردبوو، وهكاتێك كه دهمبينى براكانم و خهڵكى دهگريه ن,منيش دهگريام و,كاتێكيش كه دهيان بردم بۆلاى منداڵان ,دهيان گوت: يارى لهگهل منداڵاندا بكه,منيش ياريم دهكرد. ئه وهنده منداڵێكى بچووك بووم كه ههتا نهمدهزانى ئه وخه ڵكه بۆچى له ماڵى ئێمه كۆبوونه ته وه و دهگرين .

نهمدهزانی که دایکم بر ههمیشه یی لهدهستم چووه براکهم چیا له من گهوره تر بوورئه و تیده گهیشت و دهیزانی برچی دهگریا به لام من نهمدهزانی بو دهگریام,دلم بری دهسوتاو منیش برئه و دهگریام بهبی ئهوه ی بیانوویه کم ههبی بر فرمیسك رشتنه کهم.

دوای ئهوه ی که ههموو شتیک تهواو بوو, پوژیک ئیمهیان بو مالی مامم برد, تا ئه و کاته ی که وهزعه که ئارام بووه و میوانه کان ههموویان پویشتن. غەمردايك شلىرخاكى

ئیمه گهراینه وه مال رکاتیک گهشتینه وه مالی خومان ردیتم که بیده نگی بالی به سهر هه موو جیگایه کدا کیشاوه و ماله که مان غهرقی بیده نگی بووه .

له رووخساری براکانم و خوشکه کانم دا هه ستم ده کرد که رووداوه که به شیوه یه کاری له سهر کردبوون, به لام من له هه ست کردن به گه و ره داوه به ده ربووم.

ئهگهر داوای دایکمم دهکرد,ئهوان پنیان دهگوتم:که بۆلای خودا رۆیشتووه،ئهوکات پنم وابوو که ئهو کهسانهی که بۆلای خوا دهرون روژنیك دی ههر دهگهرینهوه،لهکاتیکدا که رووبه رووبوونه وه بوو لهگه ل قیامه ت.

ئهی دایکی ئازیزم, تۆ لانکهی ئیمهت بهبی ماندوو بوون پالدا و لای لایهت بۆ دهکردین.ئهمرۆ تۆم لهدهست داوه و لهسۆز و خۆشهویستی و لای لایهی تۆ هیچ خهبهریک نییه بهپیچهوانهوه دهبی من بۆ موحهمه وهکو دایکیک وابم و لهجیگای تۆ لای لایهی بۆ بکهم,ئهگهرچی ناشزانم وهکو تۆلای لایه بکهم,بهلام ههر دهیکهم تاکو ئارامی به مندالله ههتیوهکهت ببهخشم.

ئهی دایکی ئازیزم ,تاکاتیّك تو له ژیاندا مابوویت, ژیان تهنها پیّکهنین و خوشی و شادی بوو. پیّکهنینیّك که دایکان فیری

غەمردايك شلىرخاكى

منداله کانیانی ده که ن رمنیش ئه و پیکهنینه له تووه فیر ببووم.

چونکه به بونی تن ههمیشه پیکهنیناوی بووم. پیم وابو که بهشی من لهو دونیایه دا ته نها شیرینی و شادی و خوشییه ,به لام نهمده زانی که ناخوشی و تاریکیش بوونی ههیه.

تا لهناکاو ئهو روداوه روی داو پیمان گوترا: (ههتیو) و ئیستا چهند سالیکه که کهس بهناوی دایك بانگ ناکهین.

ئهی دایکی من, دووری و نهبوونی تق بق من جیّگای ئارامگرتن نییه، ئهی فریشته ی پاکی, هیّشتا بقنی خقشی تق له دهرو دیوارهکان دهکهم.

ههر بههزی ئه و بزنه خزشهوهیه که تا ئیستا ئه و خانوه ی خزمانم خزش ده وی چونکه له کونج به کونجی ئه م خانوه دا به خهیال وینه ی تق ده بینم و بزنت ده که م. هه موو کات بیرم لای تقیه وه بیرکردنه وه له تق ریگایه که بق گهیشتن به باشی و میهره بانی و گهوره یی تق نهی دایکی من! ئیستا که ماوه یه که له لام رقیشتویت اله سوچیکه وه به ته نها له شه و یکی سارد و تاریك دا که چاوه رینی رووناکی و دیدار به تق م ازانم به کام و شه و به کام ناو بانگت بکه م و به کام عه شق هه ستت

غەمردايكي شلىپرخاكر

پی بکه م؟ نه ی سه راپا پاکی و خوشه ویستی , نه ی بالنده ی بون خوش و جوانی دلان, تو له کام پارچه ی به هه شتی و به کام عه شقی خودایی دروست بووی؟ بو هه ستپی کردن و تیکه یشتن و باوه پر بوون به تو , بو هاو پیه تی و خوشویستنی تیکه یشتن و باوه پر باو و ناسمانی شین بین.

(محمد) که تازه شیرهخوره بوو,چهند روزیّك خوشکه که دهیبرد بو مالّی دراوسیّکهمان,چونکه مندالیّکی هاوتهمهنی (محمد) یان ههبوو,بو ئهوهی شیری پی بدات,به لام (محمد) مندالی دایکم,ئاماده نهبوو به هیچ شیّوه یه که هه تا دهمیشی لی بدات,گهرچی خوشکه کهم و ئهوانی تر زوّر ههولیان دا ,به لام بی سوود بوو.

خوشکهکهم ماوهی سالیّك بوو ژیانی هاوسهری پیّك هینابوو,تا ئه کاتهی که خوشکهکهم ههبوو (محمد) لهلای ئهوبوو,بهلّام ئهویش ههر دهبی پوّژیّك له پوّژان بگه پیّتهوه مالی خوّی.وه منیش تهنها و تهنها مامهوه و پاریّزگاریکردن له (محمد) بهمن سییّردرا.

خوشکهکهم داوای لی کردم که بهباشی چاودیری بکهم,زوو خواردنی پی بدهم تا لاواز نهبی و ههروهها گوتی: ههول بده بۆخۆت جلهکانی بۆ بشۆیت و تیی گهیاندم که بمهوی یان

غهم دايك شلير خاكر_

نهمهوی ئیتر مهسئولیاتی (محمد) لهسهر منهو نابی چاوه پنی ئهوه بکهم که خیرانی مامم یان کچی مامم یارمه تیم بده ن. له و کاته وه ئیتر ده بی له راناو چیا جیاببمه وه و له مال بمینمه وه و چاود نیری (محمد) بکهم نیمه سی که سی که سهره تای ژیانه وه له گه ل یه کتری بووین و ,پابه ند بوونی کی تایبه تیمان به خومان هه بوو ,بویه جیابوونه وه له یه کتری زور گران بوو من هیشتا بچووك بووم وه کو مندالانی تر تازه به تازه ده گهیشتم به و تهمه نه جوانییه .

بهشنوه یه کی تر به لکو منیش پنویست بوو له ژنرچاودنری دابم بنه چاودنری مندال بکه م به لام پهره رده و چاودنری کردن له (محمد) منی به شنوه یه که مه شغول کردبوو که هه موو ئه و شتانه م له بیر بچنته و ه و چاودنری ئه و بکه مروژانه تا دره نگ خه وی لی نه ده که وت.

ورده ورده هۆگريم بۆ (محمد) زياتر دهبوو.كه وام لێهاتبوو ههرگيز نهمدهتوانى بهتهنها جێى بهێڵم. ههر ڕۆژێك كه تێپهڕ دهبوو زياتر دڵم بۆ دايكم تهنگتر دهبوو.

چاوه رینی بووم تا بگه رینته وه , به نام ئه و نه گه رایه و نه گه رایه و نه گه رایه و ده بین به نه بوونی عاده ت بگرم , چ جورین کاده تم پی

غەمردايك شلىپرخاكر

گرت و چهند به دیتنی خوشحال بووم که لهخهونمدا دیتم, به لام حهیف خهون بوو…!

دوای چهند مانگیک لهمردنی دایکم , باوکم بریاری دا که هاوسه رگیری بکات.

دوای چهند گفت و گۆ و مناقهشه و بیرکردنهوه لیّی ,گوتی :که دهیهوی لهگهل کچه مامی دایکم هاوسه رگیری بکات.

باوکم پیش دایکم کچه مامی ئهوی خوش دهویست,به لام ئهوکاته عاشق و عاشقبوون شتیکی گرنگ نهبوو,به لکو گرنگ بریاری گهوره کان بوو.که بهبی ئهوه ی دایکم و باوکم بیانهوی رئهوانیان لیک ماره کردووه.

هاوبه شی ژیانیان 6 کور و 2 کچ بوو. پنیان وابووه که پهیوه ندی باوکم و زر دایکم دوای هاوسه رگیری دایك و باوکم نامینی ههر به و هزیه شه کچه مامی دایکم هاوسه رگیری نه کردووه.

به مردنی دایکم زهمینه ی هاوسه رگیری لهگه ل باوکم خوش بووه و کراوه ته وه به مرحال روزه که هات و رئه و ئافره ته به ناوی زر دایکه وه هات بق مالی ئیمه.

دایکم پیشتر ئەوەى دەگوت: کە زپ دایکەکان زۆرینەیان دلیکم ؛ دلرەق و بی بەزەیین . چ پاستییەك بوو قسەى دایکم !

به هه رحال زر دایکی ئیمه نه ک ته نها دلره ق و بی به ره یی بوره بوو، به لکو زور خراب و توندره و بوو.

بهلایهکدا رازی بووم که بیته مالمان تا دوّخهکه ئارام و هیمن بکاته وه ربه لام به لاکه ی دیکه دا دلّم به هیچ شیوه یه نهیده ویست جیّی دایکم پربکاته وه .

دایکیّك که وه کو به رد خوّراگربوو تا ئه و کاته ی که کوّچی دوایی کرد ،هه موو ئه و ناخوّشی و کیشه و گرفتانه ی بو ئیمه ده گوری بو خوشی و شادی و ئارامی اله کاتیکدا که به رانم به رکیشه کان ده و هستایه و ه

لهیه کیّك له روّژه کانی پایزدا که بو قهید کردن بو قوتابخانه هاتبوون مامم منی له پولی یه و چیا له پولی دوو دانا .

قوتابخانه یهکهم جینگا بوو که منی بهخوّیهوه گرت, (محمد) که زوّر هوّگری من بوو و خوی به منهوه گرتبوو,ههر کاتیّك که دهچووم بوّ قوتابخانه, ئهو دهگریا.

زور جار لهگهل خومم دهبرد بو قوتابخانه بهلام ئه و بچووك بو و له پولدا دهگریا,زور جاریش له پولدا خهوی لی دهکهوت دوای چهند روزیک ماموستا توره بوو و له پول دهری کردم و پیی گوتم :که دهبییه هوی بیزارکردنی

¹ قەيدكردن واتا ئەو كاتەى كە مندال دەگاتە تەمەنى خويندن بۆئەوەى ئە رەوزە ناونوس بكرى پيى دەئين قەيدكردنوەرگيْر

غەمردايك شلىرخاكى

قوتابیانی تر .ئامۆژنم هاوکاریی کردم و تا کاتیّك من له قوتابخانه دهگهرامهوه (محمد) ی دهبرد بو لای خوّی ,ههر که دهگهرامهوه له قوتابخانه بهرهو داره بییه کی به هیّز که له پشت خانوه که مان بوو ده چووم و له ژیر داره که دا داده نیشتم .

ئەو دارەش وەكو من تەنيا بوو,بەللم كاتىك كە من بۆلاى دەچووم,ئيتر هىچمان تەنيا نەبووين.

لهگهل دارهکه دهربارهی دایکم گفت و گوم دهکرد و لهکاتی بیرهاتنه و هرمیسکم بوی ده پشت دایکی زر خوزگه به و شیوه یه یاوکمت خوشده وی نیمه شت به و شیوه یه خوشویستباو جیگای دایکت بو پرکردباینه وه .

دوای گالته و دهردی دلانه لهگهلا دارهکه که نهیدهتوانی وهکو مروّقهکانی دهوروبهرم سهرزهنشتم بکات ,مالئاواییم لیدهکرد و بهرهو مالا دهگهرامهوه زوّربه ی نهو کاتانه ی که دهگهرامهوه بوّ مالا (محمد) نوستبوو.

ئه و کاته باشترین کات بوو بۆئەنجام دانی ئهرکی قوتابخانه ,چونکه کاتیک خهبهری دهبۆوه نهمدهتوانی هیچ کاریک ئهنجام بدهم و دهبوو تهواوی رۆژهکه لهگهل ئهو بهسهر ببهم .چیا بههوی ئهوه ی که سالیک لهمن گهورهتر بوو,ههموو کات

غەمردايك شلىپرخاكر

قسه کانی دایکمی بق ده کردم ,به لام من هیچ شتیکم نه بوو که پی بلیم ته نها دلم ده دایه وه و ده مگوت: راست ده که یت چیا گیان ,به لام دللی بچووکی منیش پر له غهم و ده رده ,که واته با له گه لیان رابینین .

زور کات بوخومم دهگوت: خوزگه منیش لهگهل دایکم دهروشتم و نهدهبوومه قوربانی ئه و روژه ناخوشانه.

به لام ئه وه چاره نووسی من بوو و نه ده کرا چاره نووس دووباره بنووسری ته وه دوای ته واوبوونی هاوسه رگیریی باوکم ,هه ر له روّژه سه ره تاکان دا په یوه ندیی خیزانیمان سارد بوو, به تایبه ت من و باوکم.

به شیّوهیه که ناوی باوکم ده هات تو په دهبووم و لهسه ر خوّم نه دهمام چونکه زوّر نارازی بووم له و بریاره ی باوکم رهیچ نه با ده بو سالیّک به سه ر مردنی دایکم دا هاتبا ، نه وجا ها و سه رگیریی کردبا .

ئهگهر هیچ نهبیّت لهبهرئه و ریّز و خوشه ویستییه ی که لهگه لا دایکم ههیان بووه . ئه و دایکه زرهم مروّقیّکی بالا به رزو جوان و قهشه نگ بوو به لام روویه کی تالا و جه ویّکی ناخوشی هه بوو لهگه لامان .

زۆر رقم لێی بوو,چونکه ئێمه زردایکمان به زوری و ئیجباری

غەمردايكي شلىپرخاكى

زیاده ده دیت و باوکم بهزوری ئیمه ی ناچار دهکرد پیی بلینین دایه. باوکم دهیگوت: دهبیت ریز له دایکتان بگرن و لهبهرانمبه رقسه ی تهودا قسه نهکه ن و وهکو دایکی خوتان خوشتان بویت .

باوکم بهزور ئیمهی ناچار دهکرد خوشمان بوی و له جینگایه کی ئاوادا که دهبی خوشویستن به زوری بیت ههر له به رئه و که له قسه ی ئه و زردایکه دهرچوباین ,به توندی سزا ده دراین له لایه ن زردایکه وه .

ئه و زپ دایکه هه ر له پۆژه سه ره تاکان دا ترسی له دلّی ئیمه دا دروست کردبوو و وای کردبوو له هه ر پودای کدا چوار پایه مان بله رزن و دهست و لاقمان لی بزر ببن. وه ئیستاش که گهوره بوین ,ئه و ترسه ش له گه لا ئیمه گهوره بووه براکه م چیاپیچه وانه ی فه رمانه کانی ئه و زپ دایکه م بوو همه موو کات سه ریی ده کرد .

بۆیه ئهو زپ دایکه م زۆر توپه دهبوو و به لیدان چیای تهنمبی دهکرد .لهو کاته شدا ئهو زپ دایکه م به ژیرانه شکایه تی له کن باوکم لیده کرد و ئهوه ش دهبووه هزی ئهوه ی که باوکم له چیا بدات .ههر ئهو شیوه پهفتاره بوو که وایکرد زورینه ی هاوپیکانم پویان له زپ دایك بیته وه و به هزی ئهویشه وه

غهم دايك شلٽير خاكمي

رقیان له باوکیشیان بیته وه نازانم بی ؟سال به سال مامه له ی باوکم له گه ل نیمه دا ده گورا و باشتر ده بوو , له وانه یه له به رئه و ه بیمه رقمان لییه تی و نه ویش و ه باوکایه تی نه توانی رقی لیمان بیت .

ههر ئهو گۆرانكاريانه دهريان خست كه زر دايكم ناتوانى مندال بينيته دنيا بر باوكم.

به لني زردايكم رووبه رووي حاله تنكى خراب ده بۆوه له مال به جۆرنك كه هه تا له سنبه رهكه شى ده ترساين و تاكو ئه و رازى نه با نه مان ده توانى دانيشين و به پنوه بنوين يان هه ستينه وه . به شنوه يه كه كه ر تاكو 7 روز خواردن له وى دانرابا هه تا ئه و مه يلى له سه ر نه با بومان نه بو و هه رده ستيشى لى بده ين .

خۆئهگەر هەر لە دوورەوە گويمان لە دەنگى ببا يان روخساريمان ديتبا ,ئەوە قەرارمان لى هەلدەگرا ،باوكم زۆر هەولى دا كە (محمد) بە زر دايكم بسپيرم ,بەلام بەهيچ شيوەيەك قبولام نەكرد و نەمتوانى پيى بدەم .

که له جیاتی ئهوهی سۆز و خۆشهویستیی دایکایهتی بۆ بنوینی ,ببیته هۆی هات و هاوار بۆسهر (محمد) لهو رۆژانهدا فیربووم که بمهوی دهرس بخوینم ,دهبی له قوتابخانه فیر

غەمردايك شلىپرخاكر_

ببم .

چونکه له مال کاتی دهرس خویندن نهبوو .خوشکه که دهیزانی که (محمد) دهبیته هوی کیشه و گرفت بو من ,بویه داوای له باوکم کرد که (محمد) ببات بو لای خوی .ئه و کاره ی خوشکه که منی نهجات دا له کیشه و گیر و گرفته کان و دلنیای کردمه وه که ده توانم به باشی بخوینم ,به لام به رؤیشتنی (محمد) دووباره ئیشه کان ده بوو من بیان کهم .

له وهرزی تاقیکردنهوهدا لهبهر زپ دایکم کتیبم لهبن جلهکانم دهشاردهوه له کیلگه مهشغولی دهرس خویندن دهبووم .به دیتنی ئهو مندالانهی که یاری دهکهن ,منیش حهزم دهکرد وهکو ئهوان یاری بکهم و سهعی بکهم و یهکهمی پولهکهمان بم .

دووهمم بهرز کردهوه بۆیهکهم و لهجیاتی ئهوهی یاری بکهم سهعییهکی باشم کرد و ههر ئهوهش بووه هۆی ئهوهی که یهکهمی گوندهکهمان بم ماوهی سهرهتاییم به ههزار کیشهو دهرد و گرفت و سهرپیچی کردنی زر دایکم بهری کرد بهلام بهسهربهرزییهک که له پۆلی پینج ههموو دهرهجهکانم 20 بیست بوون,ههر ئهوهش بووه هۆی شیرین کردنی ئهو

غهم دايك شلير خاكري

ناخۆشىيانەى كە ھەمبوون.

دوای ئهوه زر دایکم دیسان گوتی : ئیتر دهرس خویندن بی به سه و دهبی له مال بمینییه وه و فیری ئیشکردن بی .خوشبه ختانه ,بنه ماله که مان فریام که وتن ,چونکه رقر له ته له به کان بن شار ده نیردران .

رۆيشتنى من بۆشار كێشەيەكى نەبوو ,بەڵام بەھۆى ئەوەى كە زر دايكم گوتبووى: نابى ژينا دەرس بخوێنى , بەھۆى رۆيشتنى من بۆ شار, باوكم ھەلى دايە .

گریان و هات و هاواری من ,کاری له مامم و ئهوان کردبوو و بهههر شیّوهیهك بیّ باوکمیان رازی کرد که من بچم بو شار , بو دهرس خویّندن , دوور له زیر دایکم .

باوکم بههنری ئهوه ی که سالنیک بوو چیای ناردبوو بن شار بزیه ناچار رازیش بوو که منیش بنیری . نیمه هاتین بن شار هاتنی ئیمه بنشار و ئاشنا بوون به رووداوه کان رور خوش نهبوو ,تا ئه و کاته ئیمه رور به که می بن شار ده هاتین .

زور له مندالانی گوند شاریان نهدیتبوو و نههاتبوون بوشار ,ههندیکیان لهبهر دهستکورتی و نهبوونی و ههندیکیش بههوی نهبونی مالا له شار .لهچاو مندالانی گوند, ئیمه ئهو کیشهیهمان نهبوو ,چونکه بالهخانهیه کی گهورهمان لهشار

غەمردايك شلىرخاكى

ههبوو ههموو سالیّك که دهبووه پایز .زورینهی بنهمالهکهمان یان بو کار یان ههرشتیّکی تر دههاتن بو شار .زور له ههلسو کهوتی شار شارهزا نهبووم .

بهگشتی له گوند ههموو شتیکمان به ساده یی وه رده گرت و بونی ساده ییان لیده هات هه تا خه لکه که شی ساده بوون , ساده ش رئیانیکی ساده یان هه بوو, ساده له دایك ده بوون , ساده ش دهمردن .

خه لکی ههموو خزم و دوستی یه کتری بوون ، نه گهر که سیک کوچی دوایی کردبا (مردبا) ههموان کو دهبوونه و سی پوژ پرسه و فاتیحا خویندن به رده وام ده بوو و که س خوشیی خوی ده رنه ده بری به پیچه وانه شه وه نه گهر که سیک بونه یه کی خوشی کردبا , خه لکی بی جیاوازی به شدار ده بوون

غەمردايك شلىپرخاكر

به لام شار به و شیوه یه نهبوو و غهریبی له ههموو شوینیک ههبوو , به رادده یه که شیوازی روشتن و چونیه تبی جل لهبه رکردن و شیوازی گالته کردن , جیا بوو .

بهگشتی ههموو شتیک مودیرن بوو .قوتابخانهکانیشی جیاواز بوون , له گوند کاتیک ههوا خوش ببا له دهرهوهی قوتابخانه دهرسهکانمان دهخویند و ئهو کاته ئازاد دهبووین ,بهلام قوتابخانهی شار پیچهوانهیه و وهکو قهفهزیکه که هیچ دلام پیی خوش نییه .

به ڵام چاره یه کمان نه بوو جگه له وه ی که ده بوو خوّمان بگونجیّنین و له غه می زر دایك و کیشه کانی شار نه جاتیمان بی , بوّیه ده بوو بخویّنین .

سائی 1996زاینیی که سائیکی کهم بهفر و باران بوو روشکه سائی رووی له گوند کرد, وایکرد که خواردنی مه پو مالات کهم بیت هه رئه و وشکه سائییه بووه هوی ئه وهی که ئاژه لادارانی گوند کوچ بکه ن به ره و کویستان , بو به خیر کردنی مه پو مالاته که یان ، روزی هه والیان هینا که بابم وه کو هه موو ئاژه لادارانی گوند بریاری ئه وه ی داوه که ئه ویش بو پرزگار کردنی مه پو مالات ناچاره کوچ بکات بو کویستان . بو پرزگار کردنی مه پو مالات ناچاره کوچ بکات بو کویستان .

غەمردايكي شلىپرخاكر

دوای تاقیکردنه وه ی قوتابخانه دهبیّت بر کویّستان بچم و منیش ته جروبه ی ژیانی تاولّنشینیم نییه ،به لّکو ژیانیّکی تازه و خوّشم دیّته پیّش باش دهمزانی که ژیانی ناو تاول به رهو بی تومیّدی و روخانم دهبات ،هه روه کو بیستبووم که ژیانی ناو تاول چهنده به زه حمه ت و قورسه .

بهگشتی بابم دهیتوانی ژیانی مه پو مالاته که ی به و سهفه ره رزگار بکات ,به لام ئیمه ژیانمان لی تال ده بوو .

به هه رحال .بابم دوای چه ند روّ (لهگه ل 3 شوان که بوّ پاریّزگاری کردن له مه په کان بردبوونی بوّکویّستان (لهگه ل کچی مامم و زر دایکم و براژنم به ره و کویّستان روّیشتبوون . کوّچبه ران ته نها من و چیا مابووینه وه که ده بوو ئیّمه ش دوای تاقیکردنه و هی سه ری سال بچین .

شوینی سهفه ره که بکویستانی حاجی ئیبراهیم له مهرزی ئیراق و ئیران بوو به فکری من ئه و کویستانه جوان و شاخه کانی به رز و ئاوه که ی به خووره سهفه ره که مان دریژ و ناخوش بوو, چونکه شته که به زوری و توبنی بوو باخوشییه که ببوو به دوو ئه وه نده .

ریّی رۆیشتن له نیّوان شاخه کاندا کیٚشرابوون و ریّگاکان زوّر باریك بوون ,بهشیّوه یه که به قورسی جیّگه ی دوو پیّلاوی

غەمردايك شلىپرخاكر

تیدا دهبوّه ، روّر ناخوش بوو و دهترسام ,بهشیوهیه که ههتا چاو له بن پیکانیشمان بکهین ،دهنگی خوره خوری ئاو که به شیوهیه کی توند و خیرا به شاخه وه سهره و ژیر دهبوو ,ههم جوان و ههم سهر سورهینه رخوی دهنواند .

کویٚستان به گشتی بیدهنگ بوو ,به لام کاتیْك گوی بیستی دهنگی گیانداران دهبووین له و کویٚستانه ئارامیمان لی هه لده گرا و ده ترساین .

به لّام هیشتا به رده وام بووین له برینی رینگا به و شاخانه داربونه وه ییش رفرتاوابوون بگهینی راه حالی که هموای رستانمان به رده که وت .

به هنری ئه وه ی که له به یانییه وه به پی پیمان کردووه , ماندوو و هیلاك بووین , به لام شه و خه وم لی نه که وت و بیرم له وه ده کرده وه که چن 2 مانگ لیره به سه ر ببه م ؟ به یانی بن ده ست و چاو شردن چووم بن کانییه ك که له نزیك تاوله که مانه وه بو و , له دامینی شاخ ده ها ته خوار .

له کاتی رۆیشتن بۆ کانىيه که ماریکی رەشم دیت که به و سهرما به هیزه تهزریوه و من به نزیکی دا رۆیشتم به لام ماره که جوله ی له خون بریبوو.

به لام من زور ترسام و بی ئه وه ی دهست و چاوم بشوم به رهو

غەمردايك شلىپرخاكى

تاول گهرامهوه و رنهمتوانی بلیم ماریکی ئاوام دیتووه روهنگه باوهرپیان پی نهکردبام که گوتبام ماریکی لهم شیوهیهم دیتووه روه ئهگهر باوهرپیشیان کردبا رئهوا سهرزهنشتیان دهکردم که بوچی دهبی له مار بترسم؟چونکه ئهوان باوهرپیان وابوو که نابی مندالی گوند له هیچ بترسی رچونکه مندالی گوند له نیو شاخ و داخ گهوره بووه بویه ههر گیانهوهریک ببینن سهبهبیک بوترسانیان نییه و وهکو شاخ بههیزو نهترسن .

له نیّوان خه لّکی گوند ههموو ئهو شتانه ههبوون ,ئارامی ,خوّشهویستی ,میهرهبانی ,دوّستیی ,گهورهیی و ریّز ,که بهراستی شایهنی خوّشویستنن .به لام من له فکری ئهوان خوّشم نهده هات .چاوه روانی خه لّکی گوند بوّ مندالان ,بوّ کور و کچ زوّر زوّر بوو .یانی کارکردن لهنیّوان کور و کچ فهرقیّکی نهبوو .

هه وای کویستان زور سارد بوو و عه سری هه موو پوژیک ده چوینه و هاموو پوژیک تا سه عات 9 له تاول ده رنه ده چوین .

سارد و سهرمای کویستان زور کاری تیدهکردم ,بهخومم دهگوت: ئهگهر توانای بهرهنگاربوونهوهی ئهو سهرمایهم

غهم دايك شلير خاكر_

هەبى ،دەبى تەحەمموولى كىشەو گرفتەكانى ژيانىش بكەم ، هەبى ،دەبى تەحەمموولى كىشەو كەرنىڭ ئۇن ئەگەل كىشەو گرفتەكان ھەلبكەم .

کویستان ده هات و ده روشت به آلم چوون بوشار زور زم حمه تبوو . رهنگه ئه وهنده ی که نیمه له کویستان بووین بابم هه مووی دوو جار سه ردانی شاری کردبی .

بۆ رۆيشتن و هاتن بۆ شار, دەبوو ئەسپمان هەبى ,بەلام ئىمە ئەسپمان نەبوو .

روزیک که بابم دهیویست بچی بوشار ،ئهسپیکی له کهسیک وهرگرت به ناوی کاک ئیبراهیم ،کاتیک گهرایهوه له شار به من و چیای گوت : ئهو ئهسپه بو خاوهنه کهی بگیرنهوه و زور سوپاسی بکهن .

له تاولّی ئیمه تا تاولّی کاك ئیبراهیم نزیکه ی 3 سه عات ری بوو . ئیمه یه که مین جارمان بوو که به کویستانیکی ئاوا ترسناکدا بروّین و چهند رینگایه کی له و شیوه یه ببرین , ته نها ئیمه له دهوری 100 مهتر له نزیك تاولّی خوّمان دوور که و به س .

به لام ئهوه دهستوری بابم بوو و نهده بوو له فه رمانی ده ربچین .نه که مین مهر ئیمه به لکو براکانم و مامه کانم که که میک له و

غەمردايكي شلىپرخاكر

بچووکتر بوون نهیان دهتوانی له فهرمانی بابم دهربچن لهگهل چیا سواری ئهسپ بووین و کاتیک گهشتینه پشت تهپکیک و تاولهکهمان لی ون بوو ,ترس و لهرز تهواوی گیانمانی داپوشی .

ترسیّك که لهسهره تای ژیانه وه لهگه لمان بوو و له ئیمه نهناسیاو نهبوو . به لکو دوستیّکی نزیکی ئیمه بوو .

دلنهوایی خومان به یهکتری دهکرد .

کویٚستان بی دهنگ و ئارام بوو ههر ئهو بی دهنگییه غهم و پهژارهمانی دوو ئهوهنده دهکرد کویٚستان حهقی بوو , حونکه ئیٚمه میوانی تازه بووین .

ئهی کویستانی پر جوانی ،تو که وهکو مروقهکانی سهر زهوی نیت ,خاوهنی رق و کینه و دلرهق بی.تو شتیکی دیاری له قودرهتی خوای پهروهردگار ,ئهگهر ئهتوش ئیمهی مندالی ههتیو و بچووکت خوشدهویست ,دلت بو ئیمهی مندال دهسوتا .بهلام توش حهقت بوو ,چونکه ههموو ئهو مروقه ناسوپاس گوزارانهی سهر روی زهوی بهسهر تودا تیپهریان کردووه و ,ئهو نیشانانهی که له خویاندا بووه ,لهسهر توبهجییان هیشتووه و توش لهو مروقانه فیربووی که چون لهگهل مروقی چارهرهش رهفتار دهکهیت .

غەمردايك شلىپرخاكى

ئه و روّزانه ئیمه له توّوه فیری دلّرهقی مندالانه بووین که ئه وهنده ی به برزیی شاخه کان رقمان لیّت بوو . ناخیره که ی تو بوویه هو کاری ئه وه ی که ئیمه به چاوی ناشیرین چاوت لی بکهین و دلّمان لیّت بیّشی و رقمان لیّت بیّته وه . له کاتی بردنه وه ی ئه سپه که بو کاك ئیبراهیم دا بووین , که ماریّکی رهشی گه و رهمان دیت .

ریّك له ئهسپه که هاتینه خوار و ئهوهنده مهشغولی کوشتنی ئه و ماره بووین که ئاگامان له هیچ نهمابوو.

ماره که که له پشت بهردیّك خوّی حه شاردابوو و دهستمان پیّی نه ده گهیشت ، ده وره که مان باگر تی به ردا و ماری بیّچاره ناچار هاته دهر و به دهستی بیّمه کوژرا . کاتیّك چاومان له ده وروبه رمان کرد به سپ له هیچ جیّگایه ك دیار نهبوو . له ناوه راستی کویّستان به ته نها ماینه وه .

ئەوەندەى دلامان ويستى دەستمان كرد بە گريان . گريانيش يەكىك بوو لە دۆستە نزيكەكانى ئىدە كە نەك رۆژى جارىك, بەلكو دە جار, ھەر دەھات و دەيگوت : دەردى دلى خۆتان بەتالا بكەن . منىش لە دلەوە گريانم خۆشدەويست و ئەو ھاورىي دلاتەنگىي من بوو .

له ترسی بابم و زمانی زر دایکم ,توانای گهرانهوهم نهبوو

غهم دايك شلير خاكر_

رتهنها ریّگه چاره گهران بوو بهدوای ئهسپهکهدا ههوا سارد بوو رله کاتی گفت و گودا بووین که گهیشتین به ههندیّك تاول و پرسیاری ئهسپهکهمان لی کردن به آم گوتیان : ئیمه نهمان دیوه .سه عات 5 ی دوانیوه روّبوو .

دووریی تاولهٔ که مان و ساردیی ئه و هه وایه ,له گه ل کوتایی هاتنی روّ زیاتر ده بوو .

ههم له بی دهنگیی کویستان دهترساین که بی نهوهنده گهورهیه و ناوا بی دهنگه و , ههم له دهنگی ناژه له کیوییه کان که چهند جار دهنگیان بهر گویمان ده کهوت .به گشتی نا نومید بووبووین .

ئهو سهرمایه وهك خوی به برینه کانمان ده کهوت و ئازاری دهداین اسهره تا بریارمان دا که له پشت بهردیک بمینینه وه به به بالم له ترسی سهرما و دهنگه دهنگی ئاژه له کیوییه کان له بریاره که مان پهشیمان بووینه وه .

بهشیوهیه که نهمان دهویست به زوویی لهو ژیانه دهربچین ,چونکه ههردووکمان ئاواتمان ههبوون ،بریارمان دا که لهو رییه که لیی هاتووین ,ههر بهو رییه دا بگهریینه وه .به لام بهر له هیچ شتیک خومان بو سهرزهنشت کردن و کوتان خواردنی بابم و زر دایکم ئاماده کردبوو و دوو به دوو

غەمردايكي شلىپرخاكى

گەراينەوە .

کاتیّك تاولّه که مان له دووره وه لیّ به دیار که وت خوش حال بووین ، به لام هه وا تاریك ببوو ، بابم له پشت تاولّه که چاودیّری مه په کانی ده کرد ، به هیواشی و به بی ده نگی لیّی نزیك بووینه و و سه لاممان کرد .

پوداوه که مان بن گیرایه و هاتیک بابم ناوری دایه وه زور توره و بی تاقه دیاربوو .

ئهوهندهی هیزی ههبوو زللهیه کی له چیا و زللهی دووهمی له من دا و گوتی : بن ئهوهنده تاخیر بوون ؟هات و هاوار و لیدانی باوکم بووه هنری ئهوه ی که ههموو دراوسیکانمان بینه دهر و ریگری بکهن بابم لیمان بدات .

برا گەورەكەم بە توندى بەسەر بابم دا ھاوارى كرد و گوتى : تۆ بۆت نىيە لە مندالەكان بدەى .

راوهستابای تاکو من ده هاتم و ئه سپه که م بق کابرا دهبرده وه . ئه وانه مندالان , ئه و کارانه نازانن . له و کاته دا دیتم که زر دایکم ده یویست نه حله کانی له پی بکات و بیت خوی به برینه کانمان دا بکات , به لام که گویی له ده نگی براکه م بوو , به بی ده نگی گه رایه وه بق ناو تاولا .

ئەوە چەندەمىن جاربوو كە براكەم دەبووە ھۆى رزگاركردنى

غەمردايكي شلىپرخاكر

ئیمه له لیدانی بابم و زردایکم .براکهم دهستی بهسهری داهیناین و ماچی کردین و گوتی : مهگرین ههر بهو زوانه دهتان گهرینمهوه گوند .

بابه ... خۆزگه تۆ ئەو رۆژه سىلەى رەحمت بۆ لاى ئىمە دەجولا و لەو كاتەدا نەدەبوييە ھۆى شكاندنى ئەو دلە بچووكەمان .

ئهگەر تۆ ئەو رۆژە لە ئىدانى تۆ ترسابووين و گريا بووين . ئىمە دە ئەوەندەى لىدانى تۆ ترسابووين و گريا بووين .

ئیستا که چهند سالایکه تیگهیشوی که چهنده ههله بووی بهرانمبهر ئیمه , ئیمهی منداللی بی گوناح تاوانیکمان نهبوو . گوناح له تو بوو که هیچ کات باوکایهتیت بو ئیمه ئهنجام نهداوه . بابه خوزگه دلمان وهك شوشه دهبوو,کاتیک دهشکا ئیتر چاکبونهوهی نهبا .شهو, کاتی نانخواردن, کاتیک قاپیان یی دام له سهرماو له ترسان دهستم دهلهرزین .

ئه و حاله ته براکه می زور نیگه ران کرد و کاتیک نانی خوارد ریک چوو بنویت منیش هه ستم به غه ریبی ده کرد و فرمیسک له چاوانم دلوّپ دلوّپ ده هاتنه خوار کاتیک دریّژ بووم ,چیا گوتی: ژینا! به لیّنت پی ده ده م که روّژیک ئه و کردارانه ی بابمت بوّقه ره بوو ده که مه وه منیش گوتم : نا چیا گیان ,

غەمردايك شلىپرخاكر

ئەو قسانە مەكە ،ئەو بابى ئىدەيە و حەقى بەسەر ئىدەوە ھەيە ،كارى ئىدمەش ھەلەبوو ,باشترە ھەموو شتىك لەبىر بكەين .

به هۆی ئه وه ی که براکه م به نینی پی دابوین که زوو بمان باته وه بی گوند ,به نام له به رزوریی کار و مه ژغونیه ت نه مان توانی زوو بگه رینیه وه . ری ژانه چیا چاود نیری مه ره کانی ده کرد و منیش یارمه تیی زر دایکم ده دا له دروست کردنی ماست و په نیر و که ره . کاتیکیش که کچی مامم له گه نزردایکم په نیر و ماست و که ره یان دروست ده کرد ,منیش مه نجه نه کانی و ده مشرد نه وه .

چونکه مهنجه لهکان لهسه رئاگر رهش ده بوون ,بوّیه ده بوو وهکو یه که م روّژ خاوینم کردبانه وه ، نه و نیشه زوّر گران بوو و ناویش زوّر سارد .زوّر جار که چیا ده ی دیتم ده هات و یارمه تی ده دام .

تەنھا خوا دەزانى كە شردنى مەنجەللەكان چەندە قورس و گران بوو ,بەللىم رىڭگە چارەيەكىم نەبوو .

دوای دوومانگ ,کۆچبهرهکان بریاریان دا که: بگهریّنهوه گوند .دوای چهند شهو و روٚژیّك که دهبوو لهگهل مهرهکان غەمردايكي شلىپرخاكر

بگەرپىنەوە ,گەيشتىنەوە گوند،گوند لەبەرانمبەر ژيانى كويستان ,وەك بەھەشت وابوو .

به شیوه یه کی دیارتر ئهگهر روزانه ههرچه نده ماندوو بی له گوند شهوه که به ئیسراحه تخهوت لی ده که وی ,به لام له کویستان به هوی ئه وه ی که زور ماندوو ده بی شه وانه ش له ترسی مشك ومار خه ومان لی نه ده که وت .

به هاتنی یه که م روّژی پاییز بوّبه رده وام بوون له خویندن گه راینه و م به لام ئه وجاره زوّر سه خت نه بوو ئیتر شار ئه وه نده ترسناك نه بوو له سالّی تازه دا له گه لا (محمد) چووین بوّ شار بوّئه و ه ی له شار ده رس بخوینیت .

ههموو ڕوٚڗٝێڬ زیاتر له دوو سهعاتم بوٚ دادهنا بوٚئهوهی له دهرسهکان باش بیّت .

سال دەرۆشت و ئىمە لە خوىندن بەردەوام بووىن و ھاوىنانىش دەگەراىنەوە بۆ گوند ،سالنىك دواى تىپەربوونى دوو مانگ لە دەستېيكردنى قوتابخانە ,رۆژىك لەگەل چىاو زانا گەرلىنەوە بۆ گوندو كاتىك چووىنەحەوشەكە بە شىوەيەكى سەرسورھىنەر زر دايكمان ھاتە بەر چاو كە بە دىتنى ئىمە خۆشحال بوو .

پێڮەنينێڮيش هاتبووه سەر لێوانى ٠ئەو پێڮەنينەى زڕدايكم

غەمردايك شلىپرخاكر_

بۆ ئێمه سهرسورهێنهر و جێی باور کردن نهبوو,پێکهنین ههموو جێگهیهکی داگیرکردبوو و ههتا سهر لێوی ماندو و غهمناکی ئێمهی دهناسی , بهڵام لهسهر لێوی زردایکم نهناسراو بوو .

بهههر شێوهیهك بێت نهمدهزانی که چۆن منیش لهو پێکهنینه خۆشحال بووم ههرچهنده پێکهنینهکه کورتیش بوو .

ئیمه ی ماچ کرد و به خیرهاتنی کردین ,ئه و به یه ک گهیشتنه ش له ماوه ی حه وت سال ژیان له گه ل زر دایکدا نه مدیتبوو .سه رم سورما ,چه ند ده قیقه یه ک دانیشتبووین ,هه موومان سه رمان سورمابو و سه یری یه کترمان ده کرد .

تازه له هه لسو که و ته ترسناکانه خه به ریکی نه بو و . هه لسوکه و تی ترسناکانه و پیسی که له خه ویشدا دهستی له سه رئیمه هه لنه ده گرت .

بهشیوه یه کاریکی کردبوو که دله پهقهکه ی به ده یه به ده یک به دروست ببیت ، نیستا که له کاتی نووسینی ئه و یادگاریه دام ,بیست سال تیپه ر دهبیت به سه ر ئه و راستیه دا , نیستاش تینه گهیشتم له وه ی که چ شتیک بووه هو کاری گورانی زر دایکم ، نایا پیری ؟ نایا نه بوونی مندال و زور

غەمردايكي شلىپرخاكى

ئەگەرى دىكەش؟

ههرچوننیك بینت ههولامدا له بهرانمبهر ئهودا باش بم بهالم ناخوشی و دانتهنگیی زهمانی مندالایم ئه و ریگهیهی پی نهدهدام .چهندان و چهندان جار لهسهر درو و بوختانی دایکم لیدانم خواردووه.

لیدانیک که لهسه ر دهستی زر دایکم دهمان خوارد ,خوشتربوو له له و لیدانه که به دروکانی دهبووه هوی لیدانی باوکم له نیمه .بابیک که به هاتنی تو سیفه تی باوکایه تی له دهست دا , و به هاتنت , بابمانت له نیمه سهند ,وه ک چون ژیانی دنیای مندالیشت لی سهندین .

زۆر جار بۆ نان خواردن بانگهێشتی دهکردین وه ئهگهر داوای خواردنمان دهکرد له جێی خواردن سهرزهنشتی دهکردین و شهوانهش کاتێك دهیزانی که بۆ ماڵی دراوسێکانمان یان ماڵی دۆستهکانمان رۆیشتوین ئهوا لێی دهداین .

به کورتی ,یانی ئهگهر برسیشمان بوبا و تیریش باین, ئیمه له دهست لیدانی زر دایکم رزگارمان نهدهبوو .

ئهی زر دایكخۆزگه لهبهرانمبهر ئهوهدا دهتتوانی ئیمه ببوری و نههیلی لیدان بخوین و سهرزهنشت نهکریین و

غەمردايك شلىپرخاكر

ئەشكەنجە نەدرىيى ,لىبوردن ئەركى ھەموو دايكىكە بەلام تۆ كە دايك نەبوى ھەربۆيە بۆ تۆ زەحمەت و گران بوو لىبوردەيى .

شهو ههستم کرد ههموو دلّخوشن " دوای گالتهی زوّر و گیرانهوهی یادگاریی شار ,نووستین و بوّ یهکهم جار تیّگهیشتم که ئارامی چهنده ههستیّکی خوّش به مروّق دهبهخشی خوّشالیی زر دایکم هیّشتا تهواو نهببوو . کاتیّك بهیانی داهات گویّم لی بوو که به دهنگیّکی هیّمنانه به گویّی بابمدا دهیچرپاند و ئهوهنده به هیّواشی قسهی دهکرد تا ئیّمه به خهبهر نهیهین .

سهرم سورمابوو! که خوایه بۆچى ئه و دهنگه ترسناکه ئاوا هيواش قسه دهکات؟ کاتیک بهیانیان که دهنگى دههات ئیتر که س له جیگهکهیدا خهوى لی نه دهکه وت .

له دوای کۆچی دایکم له بیرم نییه که رۆژیک ئاوا به خۆشی لهخهو ههستا بم .

ئەمرۆ بۆ يەكەم جار ھەستم بەو خەوە خۆشەى بەيانيان كرد . ھەستم بەرانمبەر بە زر دايكم راست بوو و تێگەيشتم كە بەراستى لە مالى خۆشمان دەتوانم بە ئاسانى ھەوا ھەلمرم و

غەمردايكي شلىپرخاكر

بنوم و هه لبستم .

به گۆرانى رەفتارەكانى زر دايكم هەستم كرد گوندەكەمان جوانتر بووه , بۆچى تا ئيستا هەستم بەو جوانىيەى سروشتى گوندەكەمان و شاخە سەر بە بەفرەكان و ھەواى دەوروبەرم نەكردووه!

ئه و به فره ی به سه ر لووتکه ی شاخه کانه وه بو و , وه کو کلاوی سپی وابو و به سه ریانه وه , ئه و ئاوه شی که به شاخه کاندا ده هاته خواره وه هه واکه ی وه کو هه وای پاییزان وابو و هه مو و شویننیکی گرتبووه وه و ببووه هی ئارام به خشیی به دله کان و جوانییه که ی له پادده به ده ر بوو .

له راستی دا تا ئیستا نهم زانیوه که گوند ئه و جوانییهی همبووه ,به لام ئیستا که به و میهر و سوّزه ی زردایکم که همووی 30 سه عاته ده بی درکی پی ده که م

دوای دوو رۆژ گەراينەوە بۆ شار ,زر دايكم كەل و پەلەكەمانی هەلگرت و گوتی مندالان سەياره هات ,زووكەن ئەگەر نا دوادەكەون .

زستان به و ههموو ساردییه وه هات و نزیکه ی ده روّ ریّگه و بان و جاده کان به به فر گرابوون و به ستبوونی , دوای بوونه و هی ریّگا, زردایکمان بوخچه یه کی بچووکی بو

ناردبووین که ئه و بوخچهیه زیاتر جل و بهرگی زستانه بوون لهگهل بریک پاره .

ئه و پاره یه شتیکی به بیر ئیمه هینایه و ، ئه ویش ئه و روزه بوو که ئیمه 10 تمهنمان له ماله و هه لگرتبو و بو کرینی شیرنی و چوکلیت ، زر دایکیشم 100 تمهنی هه لگرتبو و به لام نه و به بابمانی گوتبو و : ژینا و چیا 110 تمهنیان دریوه . نیمه ی مندال پاداشتی ئه و 10 تمهنهمان و هرگرته و به لیدان و کوته ک خواردن ، شه و و رژیکیش ئیمه ی له عهمباردا سجن کرد.

ئه و بووخچه بچوکه کاریگهرییهکی زوّری لهسه ر من جیّ هیشت, له کاتیّکدا که چیا گرنگییهکی به و پارهیه نهده دا دهوانهیه ,زردایکم ویستبیّتی که به و کاره بچووکه یادگاریه ناخوشهکانی دهورانی مندالیّمان , که دهیزانی ههموو کات نازارمان دهدات , لهبیرمان بباته وه و به و کاره بیّ نرخهی سوّزی ئه و له دلّماندا جیّگیر بکهین .

له گوند کۆی خانهوادهی ئیمه له 30 کهس تیپه پی بوو و ههموو ئه و داهاتهی که له هاویندا کومان دهکردهوه ,له وهرزی پایز و زستان خهرج دهکرایهوه و ,بهو هویهشهوه بابم و مامم بریاریان دا له یه کتر جودا ببنه وه و ,ههر کهسه و بوخوی بو ژیان کار بکات .

دوای تیپه پینی دوو مانگ له جودابوونه وهی بابم و مامم , مهراسیمی هاوسه رگیریی کوپی مامم ته واو بوو . له و هاوسه رگیریه دا به که سیک ناشنا بووم به ناوی ژین .

که له خزمانی نزیکی ئیمه بوو و ناسیم .بابی ژین , کوره

مامی باپیرم بوو و دوازده سال لهمه و به ر پوشتبوو بو شار . ژین ئه و پوژه پیشنیاری هاوسه رگیری بو من کرد ,به لام من له به ر هه ندیک هوکار داواکه پیم پهت کرده وه . ناسینی من و ژین دوای ئه و هاوسه رگیرییه هه ر به رده وام بوو ,ئه ویش یه کیک بوو له که سه به پیزه کان و کوپیکی جوان و دیندار بوو . به هیچ شیوه یه که نهیده ویست وازم لی بینی و داوای هاوسه رگیری ده کرد . زور هه ولم دا که وازم لی بینی , به لام ژین که سیک نه بوو به و ئاسانییه کول بدات .

به لام من به هیچ شیوه یه ک ناماده نه بووم دلم به که سیک بده م که ساله های ساله ژیانی له شار به سهر ده بات و نه و له من جوانتریش بوو.

ههر به و هزیه شه وه بوو که جوابی ده قیقم نه دایه و به خوم گوت : ئه گهر هاوسه رگیری له گه لا که سیّکی له و شیّوه یه دا به که که داها تووی ژیانت دا رووبه رووی کیشه و گرفت ده بییه وه منیش تاقه تی قسه ی خه لکیم نه بوو .

دوای تیپه پینی پینی مانگ , ژین ناخیره که ی هه موو هه موو هه موت ده هات بر شارو له سه ر پیگه ی مه کته بریگه ی پی ده گریم و قسه کانی خوی دووباره ده کرده وه .

ورده ورده دلم بق عه شقه کهی زیاد ده بوو و , باوه پم کرد

که به راستی داوای هاوسه رگیریم لی ده کات .

ههر کات ژینم دهدیت دلّم خوّش دهبوو و ههستیکی ناموّم بوّ دروست دهبوو . نه و ههسته ش عاشق بوون بوو به ژین ,بهالم نهدهویرام گوی بو دلّم بگرم و چی ویست به قسهی بکهم . بهههر حال , دوای شهش مانگ بو ناخیرهکهی دلّم دوّراند و به دل و به گیان عاشقی ژین بووم .

هیچیکه نهمده توانی ریّگری بکه م له و نیگایه ی ژین و دلّم ته حه مولی نه کرد ,به لّکو وام لیّ ها تبوو که ده مگووت : له و دنیا گه وره یه هیچ که سیّك نییه ته نها من و ژین نه بیّ .

پیش ئهوهی جوابی تهواو بدهم به ژین , له روّژیکی ساردی زستان دا ,له یهکیک له کوّلانهکانی نزیك مالمان چاوهریّی ژینم کرد, تا ژین هات . سلاوی کرد و گوتی : من توّم خوّش دهویّت , وه ههر توّشم دهوی , هیچ نهبی ئهو نامهیهم لی وهربگره . کاتیک نامهکهم خویندهوه , به راستی و دروستی باوه رم پیّی کرد

. ئەوەش ناوەرۆكى نامەكەيە .

غەسردايك شلىرخاكى

به ناوی خودا س

بەڭئىن

ئەی جوانتىرىن خۇشەويستىم ،سوينىد بە خودا كە ھېيى درۆيەك لەو نامه یه دا نیه .هم ر چییه ک که نوسیومه له راستی و پاکییه ده یه . ئاخىرچۇن دەكىرى كەبەرانىبەر كەسايەتىي و خۇشەويستىيى تۇدا تیپیهرم ؟ تو دانای ، بههستی ، گرنگی ، مهگهر ده توانسری له به رانسبه رئه و بوونه دا درو بگوتری ؟ دلداری نازه نینم ، ژیناگیان ، بوونبی من پدیوهسته به بوونبی تؤوه ، سالههای ساله به دوای تؤدا ده گهرام، به دوای تؤدا ویالم وئیستا ده بینم که پدیدام کر دووی . وه ره با به لیّن به یه کتری بده ین ، تا گیان له جهسته دایه . یه کتر له بیسر نه که ین . دلنیابه له وه ی که من توانای هیننانه دی خهون و خورنگه و ناواته کانته هدیه . وه ره و به لایننه ربی بده تا ته واوی نیش و نازار و ناره حدتید کانی ده ورانی مندالیت قدره بود بکه مدوه . (20 \ 11 (.

نامه که ی نهوه نده جوان و دلگیر و عاشقانه بوو , که بووه هزی زیاتر هزگر بوون و عاشق بوونم بزی . ژین چوارسال لهمن گهوره تربوو , شهرمم ده کرد که قسه ی دلمی راسته و خویی بلیم , به لکو به هه مان شیوه به نامه جوابم دایه و هو سیم :

به ناوی به دیبهیُنه ری عه شق و پیسر وُزی عه شق

بهبیرم دینته وه نه و بوژه ساردانه ی که به ساده یی ده تگوت: ته نهای وغه مگین و ، ماندووی ، گوتت: کومه کیک قسه ی نه گوتر اوت هدیه بوم . گوتت: خهریکه سیس ده بی ، گویم له ده نگست بوو ، دلم گراو هیچیکه تاقه تی نه وه م نه بوو له و به رزاییه بدیننه وه . باریم و باریم تا یه کم گرته وه . بیستا ده رگاتم لی بکه وه ، کولان بونی بارانی تانه باریوی لی دیست و من لیره م ، له گهل تو له نزیک بارانی تانه باریوی لی دیست و من لیره م ، له گهل تو له نزیک تو ده مه وی له تو ده و بوره بودن و جاکبونه وه و فرمیسکه کانت و ده توره بودن و جاکبونه وه و فرمیسکه کانت ، وه گویش

² لێرهدا نوسهر ژين به گوڵ دادهنێت و ژيناش به باران ده شويهێنێ .

غهمردايك شليرخاكي

بۇمن بگره ، چونكە لەببىرم چود باللىم منىش كۇمەللىك قسەم لە ئاسانەدە بۇھىنادى .

ئه و نامه کورته , به لام پر واتا , جوابی ته واو بو و به ژین. هه مان رفر ، که قه رارمان دانابو و , ژین هات و نامه که م پی دا و رویشت .

ههر ئهو نامه بووه هۆی ئهوهی که ژین زیاتر بیّت بو شار , به لام چیتر لهو هه لنه ده هاتم ,به لکو حه زم ده کرد هه میشه له نزیکی بم . روز ژیک که بریار بوو بیّت , ئه و شه وه تا به یانی خه وم لی نه که وت .

هاتنی ژین له سهرماو گهرمادا سهلماندی که ئه و به راستی عاشقی من بووه و منی خوشده ویّت ,ئهگه رنا هیچ مه جبور نهبوو ئه و هه موو ریّگایه ببری له شاریّکه وه بو شاریّکی تر . عهشقی ئیّمه دوولایه ن بوو ,پاك و جوان و له رووی دبنیشه وه عهشقیّکی سوننه تی بوو .

ههر لهبهرئهو هۆكاره يهكتريمان زۆر خۆشدهويست ، ئيتر كارم گهيشبووه ئاستنك كه دووربوون له ژين كارنك بوو تواناى تهحهمول كردن نهبوو ، رۆژ به رۆژ زياتر خۆشهويستيم بۆى زيادى دەكرد .

وه ههر کاتیک مالاًاواییمان له یهکتری دهکرد , له چاوهروانی هاتنی کاتی یهکتر بینیندا دهقه به دهقه دهمان

ژمارد . ئەو ساللە بەھۆى ھەندىك كىشە كە بەسەرمدا ھاتن , نەمتوانى لەسەرەتاى ساللەوە دەرەجەى پىويست بىنىم . سەرەتا ويستم دەست لە خويندن ھەلگرم " ھەلدانەوەى ھاورىيانم و مىھرەبانىي ژين واى كرد كە ھەرچۆنىك بى بەردەوام بم لە خويندن .

سهرهنجام ئه و ههولدانه بووه هزى ئهوهى كه بز سالنكى ديكه له پۆللنكى نويتر دانيشم و بتوانم له سالنى تازهدا ببمه هزى شانازى خيزانه كهمان .

دوای تهواوبوونی سالّی خویّندن , من گهرامهوه گوند و ژینیش که له بهشی وهرزش دهیخویّند خوّی بوّ تاقیکردنهوهی وهرزش ئاماده دهکرد , وه ئهو بهلیّنی ئهوهی پیّ دام که دوای تهواوبوونی تاقیکردنهوه بیّته خوازبیّنیم . کاتی تاقیکردنهوه من له گوند بووم و بههوّی ئهوهی که ژین پیّش ناسینی من کهمتر بوّ گوند دههات , نهیدهتوانی ئیّستا که لهگهل من ئاشنا بووه بیّت بوّ گوند . نهیدهتوانی ئیّستا که لهگهل من ئاشنا بووه بیّت بوّ گوند . تهنها هوّکاریّك بوّ هاتنی بوّ گوند ئهوهبوو که هاوریّی زانا بوو , زاناش تهنها کهس بوو که به نیّوانمان بزانی . کاتیّك که زانا ههوالی قبولگردنی ژینی پیّدام که دهبیّته ماموّستا , زوّر خوّشحال بووم .

روزیک له روزان ژین پیش رویشتنی بو بوون به ماموستایه تی، بو دیتنم هات و گوتی : ژینا! من تا زانکو ته واو نه کهم ناتوانم هاوسه رگیری بکهم ، به لام ده بیت به لیننیکم پی بده ی .

گوتم: چ به لێنێك ؟ ئه و قورئانێكى له گیرفانی هێنایه دهر و گوتى : دهبێ سوێندم بێ بخێى كه تا من دهگه ڕێمه وه هاوسه رگیرى لهگه ل كه سدا نه كه ى .

به به شداری زاناوه , سویند خواردن ته واو بوو و هه ردووکمان ده ستنویزمان هه لگرت .

کاتیک ژین سویندی خوارد که تا مردن منی خوشده وی , ده ست و پیم ون کردن و گوتم : ئیستا که ژین به دل و وره وه سویند ده خوا منیش سویندم خوارد که تا گیان له جه سته دایه له گه لی بم .

بۆ بەردەوام بوون لە خويندن چووم بۆ ئامادەيى و وەكو پيشبركى كاريك زۆر بەباشى دەرسىم دەخويند . وە قوتابى يەكەمى پۆلەكەمان بووم .

ههر لهو پۆلهدا له دهرسی پهرووهردهی ئیسلامی لهگهل ماموستایه ئاشنا بووم که بو دهرسی دین و ژیان دههات . ئه و زور کاری تیکردم و وه ههر له و سالهدا ورده ورده

جێگای خوّی له دلمدا دهکردهوه .

به رای من ئه وه ماموّستا نه بوو , به لکو فریشته یه ک بوو که ده یویست سوّزو خوّشه ویستی دایکایه تی که هه رگیز نهمدیتبو و بوّم قه ره بو و بکاته وه .

ئه و دهستی پ سۆزو خۆشهویستیی بهسهرمدا دههینا . کهسیک بوو که ههتا دهنگی هاتنیشیم خوشدهویست . ئهوهنده بۆم ئازیز بوو که ئهگهر روزیک نههاتبا قوتابخانه بیدهنگ و ئارام دادهنیشتم و ئهگهریش هاتبا ئهوا سهراپا خوشی و شادی و بزوزی روی تی دهکردم که ئهوهش ببووه هوی سهرسورمانی یولهکهمان .

ئه و هیزیکی وای بهمن دا که بتوانم کیشه و گرفتهکان چارهسه ر بکهم ، ئه و منی خوشده ویست ،نه ک لهبه ر ئه وه ی من ته لهبه یکی باش و زیره ک بووم ، به لکو لهبه ر ئه وه ی که سیکی پرهیز و سوز و خوشه ویست بوو .

دنیا خهریك بوو دهچووه سهرو ئارهزووهكانم "واتا له لایهك ژین و لهلایهكیش كهسیّك هاوری و هاوتهمهن و دایكی من بوو كه دهمتوانی پشتی پی ببهستم .

ئه و هاوری باشه ,منی هاندا بۆئه وه ی له ژیان لهگه ل کیشه کان هه لکه م , تامی خوشی ژیان بکه م و له به رامبه ر

ئەوەى كە لە منداللىمدا مىچ خۆشىيەكم نەدىتبوو بەدەست زردايك و ئامۆژنەكانم .

ههر له سهرف کردنی پارهی رۆژانه و خهرجی گیرفان و سهرف کردن لهگهل هاورییانم .

رِوْژِیْك دایكی یهكیّك له هاوریّکانم داوای كردبوو كه من بچم بوّ مالیّان . منیش دوای نیوه روّ روّیشتم .

که چووم ,دایکی ئه و کچه گوتی : تخوا له کچه که م جیابه وه و له و قوتابخانه یه ش برق که کچه که می لییه . گوتم بق ؟ سه ره تا زقر هه ولّی دا که هیچ نه لّی به لام من مه جبورم کرد . به هه رحال ئاخیره که ی به قسه هات و گوتی : ژینا گیان ! ئیمه له رووی ماددییه وه زقر حالمان خراپه , کچه که م هه مو و رقر ی به سی تق و پاره و جله جوانه کانت ده کات , به لام من ئه و پاره یه بتوانم ئه و شتانه ی بق دابین بکه م , ئه گه ر تق برقی بق قوتابخانه یه کی دیکه , له وانه یه نه و هه وه نه و نه وه نه و نه و

ئەو رۆژە كە بىرم لە پارە دەكردەوە نەفرەتم لە ھەموو

شتيك كرد .

فرمیسك له چاوانم هاتنه خوار و بهبی گوتنی هیچ وشهیهك له ماله کهیان هاتمه دهر و به خوّمم گوت : خوایه گیان , کهسانیک ههن که بو جله کانم فرمیسکیان رشتووه ! ئیستا به لینم به خوای خوّم داوه که تا له ژیاندا بمینم جلی جوان و پوشته و گرانبه ها له به ر نه که مهوه .

تا ئیستا وامدهزانی که ههموو خه لک من ئهزیه تدهدا , بی ناگا بووم له وه ی که که سانیکیش هه ن به هوی منه وه ئه زیه تده چیژن و ئیستا بیست سال له و رووداوه تیپه رده بی و وه کو که سیکی ئاسایی هه لس و که وت ده که م .

یه کیک له خزمانی باوکم له گوندی ئیمه کوچی دوایی کرد و دایك و باوکی ژین بو به شداری کردن له و پرسه هاتن بو گوند . باپیرم له کن ئیمه, ده ژیا , به هوی ئه وه ی که باپیرم ریش سپی بو و , هه مو و ئه و میوانانه ی که ده هاتن بو گوند وه کو ریزیک ده هاتن بو کن باپیرم .

ئه و شهوه شدوای نان خواردنی ئیواره , دایك و باوکی ژین بو مالی ئیمه هاتن , من به رادده یه ک ژینم خوشده ویست که باوك و دایکیم دیتن هه ستم کرد که ژینم دیتووه .

دایکی ژین زور بو گوندی ئیمه دههات و بهو هویه یه کترمان

دهناسی و من به ناموّژن بانگم دهکرد . نهو له نزیکهوه دهرس خویّندن و نهو زهحمه تبیه ی که له هاویناندا دهمکیّشا ناگادار بوو و له باسکردنی گوندنشینه کانیش لهباره ی منهوه بیّخه به رنه بوو .

به گشتی ههر کهسیّك لهو مهراسیمهدا که منی دهدیت , ئارهزووی خوّشبهختی بوّ دهخواستم . شهو له کن زر دایکم و براژنم گوتی : ژینا کچیّکی زوّر باشه , لهو مهراسیمهدا کهسم نهدیتووه که باسی نه کات و من که و ته دلّمه وه .

ئهو ههمان ئهو کچهیه که من دیاریم کردووه بۆ ژینی کوپم . ئهگهر خوا ویستی لهسهر بی من ئهو بۆکوپهکهم دهخوازم . ئه گهر خوا ویستی لهسهر بی من ئهو بۆکوپهکهم کهسیکی باشه و پیم ئهو بهردهوام بوو و گوتی : کوپهکهم کهسیکی باشه و پیم وایه توانای بوون به زاوای خیزانیکی لهو جوّره ی ههیه و به زپ دایکمی گوت : دوای تهواو بوونی ئهو مهراسیمه به باوکی بلی .

وه به منیشی گوت: ژینا ئه و قسانه م به راست بوون کاتیک گه رامه وه به ژین ده لیّم و باشه ئه توّش فکری لیّ بکهیته وه .زر دایکم که ئه و هه له ی به باشترین هه ل ده زانی بو و به قه ده و ده و رانی مندالیم , رازی بو و به قسه کانی دایکی ژین و به منی گوت: ژین کوریّکی باشه و

دایکی لهو باشتر.

ئەوان لە شار ژیان بەسەر دەبەن و لە رووى ژیانەوە ژیاندۇ دۇیاندى خۆشىیان مەیە و لەگەل ئىنمە فەرقیان نىیە باش ئەوان دەناسىن , مىچ دەلىلىكىشت نىیە بۆ رازى نەبوون , باوكىشت لى گەرى بۆ من .

ئەو شەوە خەوم لى نەكەوت , ئىتر تا رادەيەك دلام ئىسراحەتى كرد كە ژىن ئەو پياوەيە كە دەبىتە ھاوبەشى ژيانم .

دوای چهند روّژیّك , زر دایکم ئه و باسه ی له کن باوکم و براکانم باس کردووه و له قسه کانی ئه وان را دیاربوو که خیزانی مالی ژین به خیزانیکی گونجاو ده زانن و خیزانیکی باش و ئابرومهندن .

له مانگی گولانی ههمان سالدا , مهراسیمی هاوسهرگیری سنیهمین برام بهرینوه چوو .خوشی و شادیهکانم دوو هینده بوون .لهلایهك که براکهم هاوسهرگیری دهکات , لهلاکهی تر ئهوهی که ری بو من خوش دهکات بو هاوسهرگیری لهگهل ژین . تهلهفونم بو ژین کرد و گوتم : ههفتهی داهاتوو مهراسیمی هاوسهرگیری براکهمه ,داوام لی کرد که باسهکهی ئیمه به دایکی بلیّت .

به هنی ئه وه ی که ژینم زور خوشده ویست , به لام هه موو کات ده ترسام , له وه ی که نه بادا پوژیک من له گه ل ژین ببینن که سوّعبه ت له گه ل یه کتری دا ده که ین .

بۆیه ههموو کات له ماوهیه کی کورت قسهمان دهکرد و دهنا پومان له یهکتر وهردهگیرا .

ههر ئهو حهیاو حورمهته دینییه بوو که وای کردبوو له گوند دا ریّزیّکی تایبهتیم ههبی . ههر بوّیه رازی نهبووم ئهو لهدهست بدهم .

ژین گوتی : ژینا! نازانم چی بووه دایکم , ماوه یه که ده یه وی من بینی بق گوندی ئیوه و , پیم وایه که بقهاوسه رگیری براکه ت دهمهینی و له وی باسه که ی له گه ل باس ده که م .

له و کاتانه دا , مه راسیمی ها وسه رگیری کوردان دریّ را بوو .

واتا دوو یان سی پوری پی دهچوو و ههر لهبهر ئهوه بوو که پینج دهسته خه لک میوانی ئیمه بوون و میوانداریمان لی دهکردن . له کاتیکدا که ئیمه له پووی ماددییهوه باش بووین ,لهههمان کاتدا میوانی زوریشمان ده هاتن .

له هاوسه رگیری کورداندا عادهت وابوو که شایی و هه لپه پین پهیوه ندی به خیزانه کانه وه هه یه . وه هاوسه رگیریش هه موو کات واتا شایی و هه لیه رکی .

له پۆژهكانى سەرەتاى هاوسەرگىرى زانا هات و گوتى: ژينا , هەوالنكى خۆش , ژين لەگەل دايك و باوكى هاتووه بۆ مەراسىمەكە . من كە لە سالانى سەرەتاى ژيانمدا بووم , ئەركى زۆرم لەسەر شانى بوو , بەتايبەتىش لەو مەراسىمەدا ,چونكە من خوشكى زاوا بووم , بەو هۆيە دەمتوانى پېشوازى لە ميوانەكان بكەم و بۆيە بۆ من ئاسايى بوو .

ههر بۆیه چووم بۆ بەخپرهاتنى ژین و خیزانه کهى .

دایکی ژین به پهیوهندی ئیمهی نهدهزانی و ژینیش هیچی پی نهگوتبوو . چوومه پیش . دایك و باوکی ژین , منیان ماچ کرد و , ژینیش سهری نهوی کرد و سهلامی کرد .

ئیمه لهبهر ئهوه ی خیزانیکی مهزهه بی بووین نهمان دهتوانی شایی بکه ین , وه ئهگهریش شایی کرابا ,به نهینی دهبوو . ئهو شهوه ش به دزی باوکم و مامم و گهورانی تایفه , گهنجان مهشغولی شایی بوون .

لهبهر ئهوهی پیشترههندیک قسه کرابوون لهبارهی من و ژینهوه شهرمم زور دهکرد . شهو دوای نان خواردن و ریز , پریسکهی خهوی میوانانم ئاماده دهکرد .

دایکی ژین له مهراسیمی هاوسه رگیریدا لهگه ل کچه کانی ههموو ئیشیکیان دهکرد . سهرم سورما لهوه ی که

بۆئەوەندە خۆيان ماندوو دەكەن و ھەتا ئەگەر دىتبايانم لە شويننىك ئىشىنك دەكەم دەھاتن يارمەتىيان دەدام .

سه عات دووی شه و بوو من و خوشکه که م و براژنه کانم و کچه مامه کانم له و نیشانه ی که به سه رمانه و ه مابوونه و ه ته واو بووین .

میوانه کان ئه وهنده زور بوون که جی بو نوست نه بوو . بریارماندا که بچینه مالی مامی باوکم و له وی بنووین . دایکی ژین که هیشتا له کنمان بوو گوتی : من جینی زیاده م بو خه وتن له کن خوم هه یه ژینا تو وه ره کن من .

ماندووی تهواوی لهشمی داگیر کردبوو بههن نهو هاوسه رگیرییه و ههتا نهمده توانی به رینگاشدا برقم ، به و قسه یه ی دایکی ژین , ههموو نهو ماندووی تیه مهیرکرد . لهگه لا دایکی ژین له ته نیشت یه ک جیمان راخستن و چاوه رینی قسه کردن بووم له دایکی ژین .

ئاخیرهکهی چاوه ریکردن کوتایی هات و دایکی ژین گوتی : ژینا گیان! من ژینم لهگهل خوّم هیناوه بوئه وهی یه کتر ببینن و ئهگهر ئیوه به یه کتر رازی بوون , من خوازبیننی له باوکت ده که م

خوایهگیان! من بهخهبهرم یان نووستوو ؟ خودایه , ئهو

قسانه راستین یان گالته؟ دایکی ژین بهردهوامی به قسه کانی دا که هاوسه ره که ی له دله وه به و پهیوه ندییه رازییه و بریاره سبه ی شه و ئه و باسه به بابم بلی .

خوشکی ژین که له نزیك ئیمه نوستبوو هاته پیش و گوتی : ژین , کوریکی باشه و تهنها تو لیاقه ی ئه وه ههیه ببی به هاوسه ری .

منیش گوتم: سوپاس بق لوتفی ئیوه , به لام ئیوه ده بی له گه ل بابم و براکانم و هه تا مامیشم قسه بکه ن . ئه گهرئه وان رازی بوون , من قسه یه کم بق گوتن نییه . له مه به دوا ئاره زوه کانم به دی ده هاتن .

ههموو شتیک بو هاوسه رگیری من و ژین ئاماده بوو الهوه ی که روزگار به پنی ویستی من ده روزیشت سهرم سورما و شوکری خودام کرد چونکه تا ئیستا شایهنی ئه و ههموو میهره بانیه نه بوم .

شهو دوو سی جار ههستم کرد که دایکی ژین بهتانیهکهی بهمن دا دهداو بۆخۆی لهسهر فهرش نوسبوو و منیش له دۆشهکدا .

خوایه گیان ئەوە كە دایكم نیه ئەوەندە سۆزى بۆم ھەیه ,ئەى ئەگەر دایكم دەبوو چەندە خۆشەویستى بۆ دەردەبریم

؟ بهیانی ئه و پۆژه به یارمهتی زانا لهسه رگۆشه و نزیك مال ههتا له تهویله و پشت مالیش قسه م لهگه ل ژین کرد . لهسه مهمو بابه ته کان قسه مان کرد , ئهگه ر ههمو و پازی بن چی ... و ئهگه ریش ههمو و پازی نه بن چی ؟ ههمو و ئه و کاتانه له چاو تروکان یکدا ته واو بوو .

ههمان روِّژ نزیکی عهسر بوکمان هیّنایه مال .

دوای ههیّنانی بوك یه که یه که میوانه کان ده روّشتن ته نها دایك و باوکی ژین نه بی . شه و دوای نان خواردنی ئیّواره بابی ژین روی کرده بابم و گوتی : به سه لامه تی بوکیّکمان هیّنا ئیستا ده مانه وی بوکیّکی دیکه بیه ین .

دهمزانی مهبهستی منه بۆیه به بههانه ی چا هینان له ژوور هاتمه دهر ازانم چی پویدا به آم براژنم هاته چیشتخانه و گوتی : ژینا , فلآن کهس داوای توی بو هاوسه رگیری لهگه آثین کردو و له قسه کانی بابترا دیاره که رازیه تو ده آلیی چی ؟ دلم وه کو سیر و سرکه گهرم داها تبوو . رهنگ له پوخسارمدا نه مابوو . به خوم گوت : ئهگهریه کیک له براکانم پازی نه بن من چی بکه م ؟

ئايا دەتوانم تەحەمول بكەم يان نا ؟ لەو فكرانەدا رۆچوبوم كە براكەم گوتى : ژينا , ھەموومان بەو پەيوەنديە رازين

به لام شهرت ئه سلای تۆیه ، له خۆشحالاییان خهریك بوو بالم دهگرتن ،گوتم : ئهگهرهه موو رازی بن من قسه یكم بۆ گوتن نییه .

دایکی ژین به هوی ئه وه ی که من ئیتربووم به بووکی ئه وان رئه نگوستیله یه کی له ده ستم کرد و پیروزبایی کرد و به رده وام بوو .

لهمه بهدوا به ئارهزوهكانم گهیشتم و به هاوسهرگیریهكه گهیشتم . براكانم دووباره ههستی خوشهویستییان بو دهربریم و یهكه یهكه هاتن ماچیان كردم و پیروزباییان لی كردم ,بهلام شادی و خوشییهكی باشم له براژنهكانم بهدی نهكرد .

له دیتنیان پا ,زانیم که ئهوان بهو پهیوهندیه پازی نین . چونکه من لهو خیزانه بهختهوهر دهبوم . ههر ئهوهبوو که ئهوان حهزیان نهدهکرد من بهختهوهریم .

بریاربوو که ههینی داهاتوو ریورهسمی عهقدهکهمان بهریوه بچی و بریاریشبوو که ژین تا دوو سالی پهیمانگای تهواو بکات و منیش بهردهوام بم له خویندن .

بۆ بەيانىيەكەى ھەوال بلاو بۆوە و دۆست و رەفىقەكانم لە ھەموو لايەكەوە ھاتن و پيرۆزباييان لى كردم و ھيواى

به خته و هری و خوشبه ختیان بق ده خواستم .

بهههرحال ئاخیرهکهی روزی ههینی هات و به ئهنجامدانی جهژنیکی سادهی ئیمه ریورهسمی عهقدهکهمان بهریوه چوو . من و ژین به رادهیه خوشحالبووین که سهرمان به پیمان نهدهزانی ئهوهنده خوشحالبووین عهشقی راستهقینهی ژینم ههست پی کرد و له کهمترین فرسهتیشدا ههولی دهدا خهنده بخاته سهرلیوانم .

ههتا له و ماوه کورته دا ناومان بن منداله که مان هه لبژارد . زر دایکم به ناونیشانی دایکی بووك ماچی کردم و دیاریه کی گرانبه های پیشکه ش کردم و به بابمی گوت که بیته پیش . بابیشم سه عاتیکی گرانبه های بن ژین کری بوو و کاتیک دیاریه کانی زردایك و بابم دیتن سه رم سورما .

ئهوان به كرينى ئهو دياريه گهورانه دهيان ويست رابردوو قهرهبوو بكهنهوه . به لام ههموو دياريه كان له بهرانمبهر ئهو ئازار و مهينهت و ليدان و ناخوشيهى كه بهرانمبهرم كرابوو بي قيمهت بوون.

ئه و ساله به مهعه دهلیّکی باش وه رگیرام و بق گوند گه پرامه وه و لهگه ل هاوریّیانی گوند له به پانیه وه تا شه و بق زه وی و زار

دهچووین . قسهمان دهکرد , پیدهکهنین و یاریمان دهکرد . ئیتر له نیوان ئه و خه لکه دا بیجگه له سهفا و خوشی ,غهم و په ژاره هیچ شتیک بوونی نهبوو .

له هاویندا کاتیک وهختی هه نگرتنه وهی نوّک ده هات , هه موو کچه کانی گوند کوّده بوونه و له کوّکردنه وهی نوّک یارمه تبی یه کتریان ده دا . به روّن زیاتر له دوازده سه عات کارمان ده کرد .

منیش به ده ر نه بووم له و کو کچه ی که یارمه تیی یه کتریان ده دا به لکو زوّر ساده و ساکار له گه لایان هه لاس و که وتم ده کرد و ئه وانیش به و هو یه زیاتر خوّشیان ده ویستم و هه ر به و ساده ییه خوّشه ویستیشم له ناو دلّی ته واوی خه لکی گوند پهیدا کرد بوو . له یه کیّك له روّژه کانی هاویندا ژین و برا گه وره که ی و دایکی ها تبوون بو گوندی ئیمه کاتی عه سر که له زه وی گه رامه وه به دیتنی ئه وان زوّر خوش حال بووم . گرین تاکه که س بوو که نهینیه کانمی له کن بی و هه رله گه ل نه ویش غه م و په ژاره کانم دابه ش ده کرد .

له هاوسه رگیریه دا به شیوه یه که پیزی براکانم رازی بووم که له باسکردن نایه .

له و شه و ه دا به هیچ شیوه یه ك قسه م له گه ل ژین دا نه كرد . به یانییه كه ی نه و روز شه و روز ه كه هه موو بق كیلگه روزیشتین من و ئامور شم له گه ل ژین چووینه ده ره وه به ناونیشانی ئه وه ی كه شه وی رابردوو به لینم به دایكم دابوو چووینه سه رقه بران دوای فاتحه خویندن, گوتم: دایكه هه سته تكایه دایه قسه م له گه ك به بی سی و دوو خوم هه ك دایه سه رقه بره كه ی و ده ستم كرد به گریان .

ژین و ئامۆژنم منیان لهسهر قهبرهکه هه نساند و دنیان دامهوه و ههتا لهگه نیشم گریان .

ژین , دهنگیکی خوش و دلگیری ههبوو دهنگیک که ههموو دلیکی رهقی نهرم دهکرد .

ژین , کاسیّتیکی بوٚخوّی گوتبوو و ئهوی بوٚ منیش هیّنابوو . گوتبووی: ههر کات دلّت بوٚم تهنگ بوو گوی له کاسیّتهکه بگره . ئهو روٚژهش پیّم گوت: ئهو ئاوازهم بو بلیّت . ئهو دهستی به گوتن کرد . دهنگی ئهو دهنگی ههموو روٚژیکی ناسینی من بوو .

ئه و به دهنگه خوشه که ی ده یگوت و ده یگوت . له نزیك ئه و که میّك دوره دهست , چاوم پربوون له گریان و حه زم ده رکرد له دله وه به کول بگریم .

به ڵام ههر ئهوهنده که ژین تێگهیشت , وهستاو سوێندی خوارد که ئهگهر بگریهم هیچیکه بهردهوام نابی نرین ئاگاداری ژیانی پپ ناپهحهتی من بوو بهوهوّیه دڵی ددهدامهوه و دهیگوت : ژینا ههر کات هاوسهرگیریمان کرد به تهواوی توانام پابردووت بو قهرهبوو دهکهمهوه . ئهو پوژه له دلهوه له خوا پاپامهوه که ژین , تهواوی ئومیّدهکانم بو بیاریزی ن

ئەو سالە بۆ كۆتاى خويندنى ناوەندى گەرامەوە شار و لە بەشى ئەدەبيات مەرىغولى خويندن بووم .

به لام ئه وجار به ته واوی له زانا جیا بوومه وه . زانا بق به رده وام بوون له خویندن بق شاریکی دیکه رقشتو و منیش له گه لا براکه م , (محمد) که چه ند مانگیک ده بوو ها و سه رگیری کردبو و ده ژیام . براژنی تازه شم به ختیکی له من باشتری نه بووه و له هه مان کاتی مندالی دایك و بابی له ده ست داوه . له گه لا که سیک ها و سه رگیری کردووه که 10 سال له و بچووکتر بووه . وه له به رانمبه ر براکه شمدا هیچ جوانییه کی پیوه دیار نه بوو.

ژیان لهگهل ئیمهو خیزانی قه پهبالغیمان به ویستی ئهو نهبوو ,له ههمووی خرایتر ههر له ههمان روزانی سهرهتا ئهو

نه خوش که وت . ئافره تېکى بى دهنگ بوو .

ئافرەتىك ,كە ئەگەر ناچاريان نەكردبا بە ھەفتە قسەى نەدەكرد . دواى تىپەربوونى چەند مانگىك دەركەوت كە ئەو مندالى نابى .

برایه کهم ئیشی ئازادی ده کرد و لهبه رئه وهی به بی ویستی بابم هاتبووه شار له رووی ماله وه هیچ که سیک نهبوو یارمه تی بدات .

به هۆی ئه وه ی که له بنه ماله یه کی ئازاد ژیانی خوّی به پریکردبوو به و شیّوه یه ی که جاران ئه و ژیانه ی به پریکردبو و ئیستا نه یده توانی به و شیّوه یه مال و سامانی خوّی پهیدا بکات له لایه نیّکی دیکه وه کرینی داو و ده رمانی هاوسه ره که ی جیّگه ی ته حه مول کردن نه بو و .

ههموومان بهیهکهوه بق یارمهتی دانی یهکتر وامان کردبوو که به یانیهکی نوی بق خقرمان دهستهبهر بکهین , به لام به هیچ شیوهیه که دان کهوان که و یارمهتیهیان قبول نهدهکرد . ههتا ههندیک کات براژنم منی تاوانبار دهکرد بهوهی که من تهداخولی ژیانیان دهکهم .

من به و تهمه نه بچوکه ی که ههمبو و ۱۰ دهبوایه وه ك : مروّفیّکی گهوره و به تهجروبه لهگه ل براژنمدا هه لس و که وتم کردبا .

من ههقی هیچ شتیکم نهبوو ههتا ههقم نهبوو بهرانمبهر ئهو ههموو بی قانوونیهی که بهرانمبهرم دهکرا شکایهت بکهم .

له ههمان سهرهتای ژیانمهوه فیرببوم که ههمیشه سهرکوت بکریم و ههست بریندار ئهو ههستهی که هیچ کاتیک نهمتوانی بهدهستی بینمهوه .

جیا له زر دایکم براژنه کانم هیچ کاتیک له گه ل مندا نه گونجاون و نازانم چ تاوانیکم ههبووه ,که دهبی ئاوا بشکیم ؟ له دلی خوّمدا دهمگوت: که براژنه کانم به دیتنی دهم و چاوه بی گوناهه کانم دهستم به سهردا بیّنن و ریّگه ی دروستی ژیانم پیشان بدهن .

وه له رووداوه خراپه کانی ژیان ئاگادارم بکهنهوه و بم پاریزن ... به هه رحال ژیان به رده وامه .

ئاخیرهکهی پارهیان قهرز کردو نهشیان دایهوه ، که براکهمی خسته کیشهوه ، بابم هات بوشار و به براکهمی گوت : چهند کهسیک هاتونه گوند و شکایهتیان کردووه که تو قهرزداری ئهوانی ,بو پارهکهیان نادهیهوه ؟

دوای کهمیّك له گفت و گۆكردن , ئاشكرا بوو که براکهم پارهیه کی زور قهرزداره . شه پله مالدا گهشته ئاستیّك که منی لهگه ل خوّی له ناو برد .

نه له گوند و نه له شار نهمتوانی له بهرانمبهر ئهو كیشانهدا بهردهوام بم . روّژیک که له مهکتهب دهگهرامهوه بینیم که بابم هاتوته مال له شار . ههر که براکهم هاتهوه مال لهگهل ئهو دهستیان بهشهر کرد .

منیش له ناره حه تیان بی نه وه ی جله کانم بگزرم و هیچ قسه یه که م له مال هاتمه دهر .

چووم بۆ پاركێكى نزيك ماڵەكەمان دلەوێدا نقومى غەم و نارەحەتيەكانى خۆم بووم , كە دەستێك لەسەر شانم منى لە فكر و خەيال هێنايە دەر , كاتى ئاورم دايەوه , كچێكى مام ناوەند, كزو چاو گەورە و برۆتێكەڵەكانى لە پشتە سەرمەوه راوەستابوو . گوتى : ببورە دەتوانم لێرە دانيشم ؟ گوتم : فەرموو , دواى دانيشتن خۆى ناساند و گوتى ناوم رۆيايه ش ، ئەى ناوى تۆ؟ وە بەردەوام بوو و گوتى : بۆچى لەو كاتەى رۆژدا لێرە دانيشتووى ؟ بۆچى ئەوەندە بێتاقەت و نارەحەتى ؟ چيە كچى كەشتيەكەت لە كام ئۆقيانوسدا نقوم بووه ؟ گوتم : كەمێك دڵتەنگم ھەر لەبەر ئەوەشە دەنا ھێچ شتێكى تايبەتى نييە .

رۆيا ناوێکی فارسیه به واتای خهیال دی \dots وهرگێر

رۆیا گوتی: نا له روخسارتدا دیاره که چهنده کیشهت ههیه ، منیش ههموو رۆژیک بو ههلهاتن له کیشهکانم پهنا بو ئیره دینم , کهسانی وه ک توش زورن من زور لهوانه دهناسم ,دوایی گوتی: که دهمه وی ببینه هاو پی ,منیش هیچم نه گوت و سهرم خسته ناو دهسته کانم و نقومی بی دهنگی بووم .

رۆيا ژماره تەلەفونى خۆى پى دام و گوتى : ھەر كاتى نارە حەتيەكت ھەبوو , دەتوانى پىم بلىنى و مال ئاوايى كرد , ژمارەكەم ھەلگرت و كەمىكىش پىكەنىم ,سەرەتا گويىم بەقسەكانى رۆيا نەدا و بەخۆمم گوت : ئەو كچە شىيتە كى بوو , دلى بە چى خۆش كردووه ؟

شه ری ماله وه کوتایی نه ده هات و یه کیک توره ده بوو و یه کیکی تر له ده ستی هاوسه ره که ی هه لاده هات .

یه کنکی تریش ده ویست ته آلق و ه ربگرنت نازی چیا و محمد یش له جنی خوی ته واوی نه و کنشانه ش به ویست و نه ویست له کوتاییه که ی روویان له من بوو .

نه مده زانی گوی له نازاری کام براژنم بگرم و ههر کاتیکیش ته داخولم ده کرد , کیشه کانیان له سه ری مندا ده شکاند . مالیّمان هاوشیّوه یه ک له جهه نه م بوو .

ئيتر تاقهتم نهما و فكرم له رؤيا كردهوه و تهلهفونم بۆ كرد .

كاتيك خوّم ناساند روّيا زوّر خوّشحال ٚبوو و گوتى : وهره بوّ پارك منيش ئهوه هاتم .

رۆشتم بۆ پارك و دواى كەمنك دىتم رۆياش ھات و لەو جۆرە كچانە بوو كە قسەى جوانى دەكرد و سەرنجى خەلكى بۆلاى خۆى رادەنشا . يەكتر دىتنى ئىمە لە ھەفتەدا دووبارە دەبۆوە . وە ھەموو رۆژىك ھاورىيەتى ئىمە بەھىزتر دەبوو , ھەر رۆژ مىھر و سۆزى ئەو بۆ من زياتر دەبوو .

رۆژێك پێشنيارى ئەوەى كرد كە بچمەوە بۆ ماڵيان , كە لە نزيك پارك بوو ، چووم بۆ ماڵيان , بەڵام ھەستێكى خۆشم نەبوو , تا ئێستا بەبێ ئيجازەى ماڵەوە نەچوبووم بۆ ھيچ ماڵێك ، ماڵى رۆيا سادەبوو , كەمترين پێويستى ناو ماڵى ھەبوو , كاتێك سادەيى ناو ماڵييم بينى, زۆر خۆشحال بووم . لە كاتێكدا كە ھەر ئەو سادەييە داوێك بوو بۆ پێوە بوونى من .

رۆيا گوتى : ببوره ژينا گيان كه ئهگەر ماللهكەم سارد و دلكيره .

کترییه کی بچووک که له سه رسۆپاکه قولپی ده دا و فکرمی بۆ لای خوّی راکیشابوو . بوّچه ند ساتیک منی بو دهورانی مندالی گیرایه وه ,روّیا له هه مان کتری چاییه که ی دیم کرد و

له پیشی دانام و کاتیک پرسیارم له باره ی دایک و بابیهوه کرد ,فرمیسک له چاوانی هاتنه خوار .

گوتى : چەند سالىنك لەمەوبەر دايك و بابم لە روداويكدا كۆچيان كردووه ، برايەكم ھەيە كە ئەويش ھەموو رۆژنك دەچىت بۆ پىرانشارشم.

له مهرزدا كار دهكات وه بهردهوام بوو و گوتى : هاورينى باشم ههيه , دهمهوى بانگهيشتيان بكهم تا لهگهل ئهوان ئاشنا بيت , منيش گوتم : كيشهيهك نييه .

دوای چهند رۆژنك من و رۆيا يهكترمان بينی و گوتی : ئهمرۆ وهره بۆ مالمان تا لهگهل هاوريكان ئاشنات بكهم .

نزیکهی سه عات 4ی عه سر رؤشتم بن مالیان , له ویدا چه ند کویک کویک دیت که روخساریانم له کن نه ناسراو بوون .

ئەو كچانە قسەيان زۆر دەكرد و پيدەكەنين .

به قسهی ئهوان ناخوشیهکانی ژیانیان کردووه به خوشی . منیش که گرفتاری کیشهکانی مالهوهو دهروونی خوم بووم ,قسهکانی ئهوانم قبول دهکرد .

بهیه که وه قسه مان ده کرد و پیده که نین . یه کیک له و کچانه ناوی سیما بوو زور خوی له من نزیك ده کرده وه , به قسه ی

ئيراق و ئيران ...ومرگير .

67

پیشینان ببوونه هاوریّی گیانی به گیانی لهگهل روّیادا . سیما و روّیا به تیّگهشتوویی و ئاقلانهوه تهواوی شته تایبهتیهکانی منیان وهرگرت .

ئهوان هه تا زماره ی ماله و همانیان له گوند و له شار و زماره ی ماله و ه میگیرانه که شمیان و ه رگرت .

منیش به ههموو سادهیی خودمهوه ئهوهی ئهوان داواین کردبا پیم دهگوتن .

رۆژنك كه ئىنمه كچان كۆ ببوينهوه سىما جگهرەيەكى پى كرد و چەند قومىكى لى دا .

له کاتێکدا که من به دیتنی ئهو روداوه سهرم سورمابوو, دهمویست هۆکاری توشبونی به جگهره له سیما بپرسم ,که روی له من و رۆیا کرد و گوتی : فهرموون ئێوهش چهند قومێك ههڵمژن تا ئێوهش حاڵتان باشتر بێت .

منیش بهرگریم کرد و گوتم: به هیچ شنوهیهك لنو له جگهره نادهم.

رۆيا گوتى : چيه ژينا ؟ بهو شێوهيهيهى كه تۆ بيرى لى دەكهيهوه جگەره شتێكى خراپ نيه , ئەو و تەواوى كچانى دىكه دەستيان كرد به كێشانى جگەره و گوتيان : جگەره

باشترین دهرمانه بق لهناو بردنی غهم و پهژارهکانی مرقق .

کاتیّك یهك دوو جار پیشنیاریان بق کردم رهتم کردهوه ,

بهلام زوّریان لی کردم و منیش به ناچاری جگهرهکهم گرت و

کاتیّك قومیّکم لیّدا سهرم گرا .

به ڵام هانیان دام که ئهگهر دوباره بیکیشم باشتر دهبم ، من که رقم له دوکه ڵی جگهره ش دهبوّوه , ئهوروّ خهریك بوو به دهسته کانی خوّم ئهوم پیشکه شی جهسته ی خوّم ده کرد . به داخه وه خوّم دایه دهستی قسه کانی روّیا و هاوریّکانی . به کهمتر له دوو مانگ به تهواوی جگهره کیشان فیربووم . ئهگهر له مال جیکهیه بو کیشان نهبا ,به بههانه ی کتیبخانه یان بو مالی هاوریّکانم یان بو مالی روّیا ده چووم تا گیر دهبووم جگهرهم ده کیشا.

دواتر به خواردنه وه ی چایی و چوکلیّت خواردن خوّم بوّن خوّش ده کرد و دهگه رامه وه بوّ مال . له و کاته دا که من مه ژغولّی کیّشانی جگه ره ده بووم , سیما و روّیا به موبایلی خوّیان زیاتر له 6 جار ویّنه ی منیان له کاتی جگه ره کیّشاندا گرتبو و دواتریش ده یان گوت ره شیان ده که ینه و به لام دروّیان ده کرد .

له رۆژانى يەكشەممەدا توێژەرى دەروونى دەھاتە پۆلەكەمان

و ههر جارهو باسی شتیکی بق دهکردین . یهکیک له باسهکان لهسهر جگهره و زیانهکانی بوو .

کاتیّك ناوی جگهرهی هیّنا لهشم ههمووی لهرزی ,قسهكانی ئه و ههمووی پاست بوون ,که ههستی مروّق به ته واوی به با دهدات . قسهكانی ئه و كاریان لهمن كرد و گوتم : ئهگهر زوو فریای خوّم نه که و منه ته ته الله جگهره , به لكو له وانه یه توشی تریاکیش بم .

چووم بۆ لاى توێژهرى دەرونى و چیرۆكى جگەرەكەم بۆباس كرد. ئەو بەڵێنى دا كە يارمەتىم بدات ,بەڵام چۆن بتوانى يارمەتىم بدات لە كاتێكدا كە بۆنى جگەرەم بۆ دى تامى دەكەم .يان ئەگەر بۆ ماوەى چەند سەعاتێك نەمكێشابا تەحەموولم نەدەما بۆى و ھەستم بە ئازار دەكرد .

به لام به حه زو به ئیراده یه کی به هیزه وه بریارمدا که جگه ره ته رك بکه م اله دله وه ویستم خوّم بم ازینایه ك که ههمووان خوّشیان ده ویّت ازینایه ك که تهمه نیّکی وای نه بوو ربه لام ریّن و ره و شتیّکی تایبه تی له کن خیّن و ناسیاوان هه بوو ا

رۆيا و هاورپكانى له فكرى ئەوەدا بوون كە من و چەندەهاى دىكەش توشى جگەرەو دواتر موعتاديان بكەن .

كاتيك ئەوەم بۆيان باسكرد كە من ئيتر نامەوى لەسەرئەو

کارانه بهردهوام بم و نامهوی هاورییهتی ئیوه بکهم ,ئهوان زور ناره حه تبوون و قسه شیان پی گوتم .

منیش گوتم: بابهته که لای پۆلیس باس ده کهم هیشتا ئه و قسه یه م نار ده رنه چووبوو که سیما خیرا چوو موبایله که ی ده رهیناو رسمی منی به جگه رهوه پیشان دام و گوتی : ئه توبه پۆلیس بلی و منیش تا ئه وه پیشانی ده سگیرانه که ت و دایکی بده م .

به و قسه یه هه ر چوارپایه ی له شم له رزین , به نام به سه ر خوّم نه هیزنا و گوتم: هه ر غه نه تیکتان له ده ست دی بیکه ن . شه و که روّی شتمه وه بر مال نه مده زانی نه له گه ن نه وان وه که هاور نیه تی به نینمه وه نه بریاری خوّم جی به جی بکه م . له و فکرانه دابو وم که ده نگی بانگی به یانی به رگویم که وت . نه و ده نگه چه نده ناسیا و و چه نده نارامی به خش بو و ؟

له و ماوهیه ی که لهگه ل پویاو ئه وان ببومه هاوری , من هه ر نویزثیشم نه ده کرد . هاتمه ده رو ده ست نویزثم هه لگرت و به هه موو بوونمه و هه ته و به کرد . که خوایه گیان هه رچیه ک به سه رم بیت هه قی خومه .

به لّام تق لیّخوشبوو و میهره هبانی , یارمه تیم بده ! خوایه گیان , یارمه تیم بده که چیتر تقم له بیر نه چیّته وه . خقم بق

رۆشتن بۆ قوتابخانه ئامادەكرد ,بەلام تاقەتم له پێكانمدا هەست پێ نەدەكرد .به هەموو تواناو هێز و ئیرادەى ئیمانىيەوە بەرێكەوتم .

دواتر له کۆتایی قوتابخانه رۆیاو سیما لهدهرهوه چاوهرپیان دهکردم منیش خوّم گیّل کردو به تهنیشتیاندا روّشتم بهلّام ئهوان بهدوام کهوتن و ههرچوّنیک بیّ خوّیان گهیانده کنم سهرهتا به قسهی خوّش دهستیان پی کرد و دهیان ویست ههلمخهلهتیّنن گوتیان: پهیوهندیمان لهگهل شاره گهورهکان ههیهو دواتر لهویّوه دهچینه دهرهوهی ولّات بهلّام من گویّم لهو قسانه نهبوو و بریاری خوّمدابوو ، نهوان به قسه پیّگوتن و جنیّودان سویّندیان خوارد که حهیام ببهن .

چەند رۆژنك دواى ئەو يەكتر دىتنە تنپەرى , رۆژنك دايكى دەسگىرانەكەم ھاتە مالىنمان لە شار .

کاتیک ئهوم دیت دلّم داکهوت و ههستم کرد شتیّک پوی داوه . پاست بوّی چووبووم ئه و دوو کچه که گوایا لهگهل باندیّکی کچانن دهیانهوی بههیّزی خوّیان بوّمن نیشان بدهن ههموو شتیّکیان لهلای دایکی دهسگیرانم باس کردبوو و گوتبویان ئهگهر دهتهوی ویّنهی ئهوت پیشان دهدهین له کاتی جگهره غەمردايك شليرخاكر_

كێشان دا .

سهرهتا قسهکانی ئهوانی بهدرق زانی بوون و دواتربق تیگهشتنی زیاتر له باسه هاتبووه شار . نیوه پوکه دایکی ژین لهسهر تهلهفون هیچ قسهیه کی له و بارهیه وه نهکرد ,به لکو تهنها له باسی حهیاو ئهده ب و پیزی کچی کرد . دهقیق سه عات پینجی دوا نیوه پوو که ژین به سهیاره لهگه ل دایکی هات و داوای لهمن کرد تا پیاسهیه ک به دهوری شاردا بکه ین تا له تهنیایی بینه دهر .

من ورده ورده خهیالم ئاسووده بوو و بهخوّمم گوت: ئهو دوو کچه ئهوهنده شبی ویژدان نین که یاری به داهاتووی من بکهن . له کاتی گهران و خوّشحالی و پیکهنینه تهزویره کهی ژین و دایکی دا بووین که راستهو خوّ سهیاره کهی برده کوّلانیک و ماوهیه چاوهریّی کرد و جار جار چاوی له سهاته کهی ده کرد .

ده دهقهیهك چاوه رینمان كرد تا ئاخیره كه ی دورهوه دوو كچم دیت كه له ئیمه نزیك دهبنهوه .

سهرهتا فكرم لهوان نهكردهوه كه لهناكاو سهلاميان كرد و ناسيمنهوه . ئهو دوو كچه رۆيا و سيما بوون , له ديتنيان ههموو له شم كهوته لهرزه و بئ سئ و دوو له جيّى خوّم

دانیشتم . سیما به ژینی گوت : فهرموو بهریز , وینه ی دهسگیرانه جگهرکیشهکهت ببینه .

ژین و دایکی زور به سهرسوپمانه وه سهیری موبایه له که یان ده کرد . دیتنی وینه به ده کان . سیما و روّیا زوّر به په له روّشتن و ماینه وه من و ژین و دایکی .

ژین له کاتێکدا هێواش هێواش سهری به سهیارهدا دهکێشا , له بهختی بهد و عهشقی سوتاوی پهشیمان بوو و ههستی به شهرمهزاری دهکرد لای دایکی ، دایکی ژین دوای چهند قسه پێگوتن و تههدید کردن گوتی : کوری بهدبهخت و سادهم سهیارهکه پێکهو تا سبهی یان دووسبهی ئهو کچه جگهره کێشه یاخوود موعتاده تهڵق بدهین .

ئهوان بی ئهوه ی من سوار بکهن روشتن و مایهوه من و کولیّك خهفه ت و غهم و په ژاره و نهفره ت .

دوو رۆژ دوای ئه و رووداوه ههموو شتیکم لای تویژهری دهروونی باس کرد و بریاربوو دوا نیوهروی ئه و روژه بودیتنی روزیا و سیما بچین و له کوتایدا باسه که لای پولیس باس بکهین , به لام کاتیک بوئه و ماله روشتین ئهسه ریک له دووه نه بوو و روژیک پیشتر ماله کهیان گواستبووه .

ئاگرى تۆلە سات بە سات زياتر دەبوو و دەمويست ھەرچى

غهم دايك شلير خاكر_

زووه تۆله لهو دوو كچه خراپكارو بى ئىنسافه بكهمهوه , بهلام ههرچى ههولم دا هيچ شتيكم دهست نهكهوت .

له ههمان کاتدا ویستم پهیوهندی به ژینهوه بکهم و پیکهوه پیک بین و قهناعهتی پی بکهم که پوداویکی چاوه پوان نهکراو بووه ,به لام ژین گوتی : ئهگهر تهنها خوّم بم ئهوه ده توانم له بیری کهم .

به لام تازه کار له کار ترازاوه و خیزانه کهم رازی نین . ههر چهند پهیوهندیم کرد, ژین رهتی کرده وه . سهره نجام رازی بوو که خیزانه که ی خویان رازی بکات که باسی جگهره نه هینی ته گور و لای خیزانی ئیمه باسی نه کات ,به لام ئه و بریاری ته لاقی هه ر دابو و .

گەنجىم لەدەست دا چونكە دەمويست ژيانم بدۆزمەوە ,بەلام ھەرچەند ھەولام دا ئەولا و ئەولا گەرام ژيانم نەدۆزيەوە . تا

ئەوەبوو گەنجىم لەدەست دا .

دوای ئه و تهلهفوونه , کاتیک داخلی حهوشه بووم فرمیسکهکانم دهم و چاویان ته پکردبووم براژنم له پیش دهرگا پاوهستا و گوتی : ژینا , هوکاری جیابوونه وهی تو و ژین چیه ؟ گوتم: کیشهیه ک له نیوانمان دا پوی داوه, دهمانه وی لیک جیا ببینه وه .

براژنم پێکهنی و گوتی : ژینا گیان , من مندال نیم , ئهوه دروّیه , موستهحیله ئهوه ,چونکه ئهگهر کهس نهزانی , من دهزانم ئیّوه چهنده یهکترتان خوّشدهوی , بلّی بزانم چی بووه ؟ دووباره گوتم : بهخوا براژن کیشهیهکمان ههیه, بوّیه توّش یارمهتیم بده تا زوویه لیّك جیا ببینهوه ، بهیانیهکهی ئهو پوّژه خیّزانی ئیّمه و خیّزانی ژین یهکتریان دیت و بوّ تهلاق دانی من ئامادهبوون .

ژین زوّر نارهحه بوو ، ئه و که عه شق و خوشه ویستی له سه ریه و ه ده باری ، ئیستا سه راپا خه شم و قینی لی ده باری . نه متوانی سه یری ئه و ده م و چاوه خوشه ویسته ی بکه م . ژین که سیکی دیکه بوو .

ئه و خۆشه ویستی و ههسته ی بۆ منی هه بوو نه مابوو . ژین به منی گوت : ژینا , به هنری پاراستنی ئابرووی خیزانی و به

غهم دايك شلير خاكر_

هۆى ئەوەى كە رۆژىك لە رۆژان زۆرم خۆشويستووى ئامادەم درۆ بلىم .

به هنی ئه و پرسیارانه ی که له خیزانی من و خیزانی ژینه و ه لینمان ده کران که بقچی بریاری ته لاقمان داوه ته نها ده مان گوت: کیشه مان هه یه و ته واو , تاکو به بریاره که رازی بوون باوکی ژین ئاگای له باسه که نه بوو, دایکیشی بق بریاری ته لاقدانم نه ها تبوو و هیچیشی لای که س باس نه کرد بوو هی کاری ته لاقدانه که .

بابی ژین گوتی: من توّم بهقهدهر کچهکانی خوّم خوّشدهوی و خوّشم ویستووی . پیّم وابوو که لهگهل کورهکهم بهختهوهر دهبیت , بهلّام ئهگهر پیّت وایه من ری لهو خوّشبهختییهی ئیّوه دهگرم ئهوا ههلهی .

ههر کاریّك که دهیکهی چاك بیری لیّ بکهوه . ئهو روّژه دوای نان خواردنی نیوه روّ, ژین چوو بوّ مالّی مامی بابم . بهیانیه که هات و گوتی : وهره پیّکهوه بروّین بوّ مه حکهمه . خوّم ئاماده کرد , پیّکانم توانای روّشتنیان نهبوو . به لام چاره یه کیش بوّ نه روّشتنم نهبوو .

به لایه کدا حهقی بوو, ئه و پیاو بوو و هه ستی هه بوو , به لایه که ی دیکه دا حهقی نه بوو . به ژینم نه گوت که ته لاقم

غهم دايك شلير خاكر_

مەدە يان ھەلىكى دىكەم بدەيە ، بەلكو بەبى قسە لەگەل ھاورىكەم بەرى كەوتم ، لە رىگا ژىن گوتى : ھەموو ھەقەكەت دەدەمى ،ھىچ قسەيەكم نەكرد .

(ههقه که م دووسه دو په نجا سکه ی زیّپ بوو) . کاتیّك گهشتینه مه حکه مه له خوّوه فرمیّسك له چاوانم هاتنه خوار ,له به رئه وه ی باسی هه ق هاته گوْری من گوتم: هیچ هه قیّکم له ژین ناوی بیّجگه له یه ک به رگ قورئان ,نه ک ته نها هاوریّکه م و ژین ,به لکو به رپرسی مه حکه مه ش پیّی سه یر بوو وگوتی: به لام به هوّی ئه وه ی ده سگیرانته و ده یه وی ته لاقت بدات , ئه وه هه قی خوّته که ته واوی ئه و هه قه وه رگری .

من ژینم خوشدهویست و نهم دهویست به وهرگرتنی ئهو ههقهم ئه و بخهمه دهردهسهریهوه و بیجگه لهوانهش من پیویستیم به پارهی ئهو نهبوو.

ژین ته ڵاقنامه که ی ئیمزا کرد . هه مان ئه و ئیمزایه م کرد که له نامه کاندا بۆژینم ده کرد . ژین به دیتنی ئیمزاکه چاویّکی له من کرد و ئاهیّکی هه ڵکیّشا که جه رگی سوتاندم و هه ردووکمان که وتینه و هادی ئه و پۆژانه ی که بی په حمانه له ده ستمان بویشتبوون .

ده فته ری ژیانی من و ژین به یه کجاری کوتایی هات . ژین گوتی : ژینا! به ته نها وه ره تا بچین قورئانه که تبر هه دیه بکه م . له گه ک ژین سواری سه یاره بووین و چووین بو کتیبخانه یه ک و قورئانی کی هه دیه کردم .

ژین , دهستی لهسه رقورئانه که داناو گوتی : ژینا , سویند به و قورئانه ئیستاش خوشمده ویی و له داها توشدا خوشمده ویی .

به ڵام چاره مییه کم نیه . چونکه ئهگهر ته ڵاق نامه که ئه وروّ پیشانی دایکم نه ده م , یان ده چیّته گوند , یان ته له فون بر خیّزانه که ی ئیّوه ده کات و هه موو شته که یان له لا باس ده کات ده شرانم که براژنه کانت زوّر باش نینه و ئه گهر باسه که برانن ئازارت ده ده ن . ژین , ده سته کانی گرتم و گوتی : ویستم رابردووت بو قه ره بوو بکه مه وه . گوتم : راست ده که ی , به ڵام ئه وه برانه که مروّشی گهوره هه ڵه ی گهوره ده کات منیش هه ڵه م کرد و ئه وه ی که تو له گه ل منت کرد ده که س باسی مه که چونکه عه شق ئه و کاته مانای راسته قینه ی خوی له ده ست ده دات .

5 همدیهکردن واتا کرین, بههوی نهوهی قورئان ناکردری دهبی بلیّی ههدیهم کرد بوّیه بهو شیّوهیهمان نوسیووه وهرگیّر

ئەو نهننىيە بۆ عەشقى پاكى ئىنمە قورسايى خۆى ھەيە ،ھەر يەكىك لە ئىنمە حوكمى تەلاقى بەدەستەوە بوو و بەرەو مال گەراينەوە .

ئهی دونیای نهگبهت بار , ئهی دونیا , بهتالی له میهرو سۆز و خۆشهویستی, بۆچی ؟ بۆچی ئاوا به زوویی مۆمی بوونمت کوژاندهوه ؟ بۆچی ؟ پهرو بالت سوتاندم ,بۆچی ؟ ئاگرت لهو جهسته بی روحهی من بهردا که تازه به تازه گهشهی دهکرد ! ئهی رۆژگار ! روخانی من ,چ سودیك بهتو دهگات ؟ بۆچی ژینی من ؟ مهگهر ئهو دله بهنازهی من لانهی خوشهویستی نهبوو بوت , کهواتا بوچی ؟ ئهی یار ئهی دلرهق بوچی ؟ مهگهر ماسی دهتوانی بی ئاو بری ؟ نه سویند بهخوا ناتوانی, منیش ناتوانم.

ئهی لانهی غهمه کانی ژیانم, تاکو ئیستاش خوشمده و یی . ئیتر ده روازه ی چاوه کانم ناکه مه وه تا وینه ی جوانی تو بو هه میشه له چاوانمدا بمینیته وه .

روحم به زنجیر بهند دهکه م تا هیچ کات به ناوی عهشقه وه نهفریّت . ئیتر نامه وی پیبکه نم و نامه وی بگریم ,چونکه دوای دووری تق هیچ گریان و ییکهنینیّك نامیّنیّته وه .

گیانم قوربانی ئەو غەمەی كە بۆھەر جێیەك بچم ئەو

غەمردايك شليرخاكر_

دەمدۆزىتەوە .

دوای چهند جار روّشتن بوّ لای پوّلیس و پیّدانی نیشانه کانی روّیا و سیما و هاوریّکانی ,به لام هیچ ههوالیّك نهبوو لیّیان مهگهر چی یه ک دوو جار ئه و کچانه م بینین که وه ک من فریویان خواردووه , نیشانه کانم له لای ئهوانیش باسکرد , به لام بی ئه نجام بوو و هه تا پوّلیسیش هیچ ههوالیّکی دهست نه که وت .

ئه و پروداوه بووه هزی ئه وه ی که من زیاتر به خوّمدا بیّمه و ه ئاره زواتی شهیتانی که منیان به جگه ره کیشان و هه تا به ته لاقدان گهیاند له خوّم دووریان بخه مه و و زیاتر بیّمه و سه ر ده رس و کتیّب . له گه ل هه موو ئه و غه م و ناخوشی و ئازارانه ی که من ده مکیشا له گه ل هاوریّیانی خویّندن و ماموّستایانی ئایینی قوتابخانه که زوّر یارمه تیده رم بوون, ورده ورده قوتابخانه م ته واو کرد ئه وساله .

دوای کۆتا تاقیکردنهوه گهرامهوه گوند .

کاتیّك له دوورهوه گوند دهرکهوت , ههستم کرد تهواوی کیّوهکان ,دهشتهکان , ئاو, مروّقهکان ,ههتا ئاژه لانیش پیّم یی دهکهن و سهرزهنشتم دهکهن .

حەزم نەدەكرد چاو لە ھىچ شوينىكى گوند بكەم , چونكە

یادگاریی مردووی بق من زیندوو دهکردهوه . ئیستاش باوه پ نهدهکرا که ژین هی من نییه . ژین گیان , چهند مانگ له غهمی دووریت فرمیسکی حهسره تم پشتووه ,چهند شهو که تا سپیده نهنوستوم و له خهیالمدا وینای عهشقی خومانم کردووه .چهندان و چهندان جار ئهوانم لیک داون .

چهند روّژ تا شهو به چاوهروانی له جاده ی گهرانهوه تدا وهستاوم تا بگهریّیه و و رابردووی تلّخ و تاریکم روناك بکهیه و ، چهند ناله و هاوارم کرد به لام ده نگم به رگویّی که س نه که و ت و چهند جار ئازاری ئه و جه رگه ی خوّمدا ، به لام ده نگی دل نه کو ژایه وه .

له گوند ئاسانتر دهمتوانی غهمی دووری ژین ته حهمول بکهم.

وه کو سالانی رابردوو به هاتنی وه رزی هاوین له به یانییه وه تا شهو له کیلگه کارم ده کرد . کیلگه باشترین شوین بوو که من ده متوانی غهمه کانم له وی له بر کهم .

کۆکردنهوه ی (کردنی) نۆك ئهویش لهو وهرزی هاوینه دا زۆر قورس بوو به لام مهگهر دهبوو له ناو خه لکی پاك و بی گهردی گوند مرۆ ههست به ماندویتی بکات ؟ به یه که وه بوون و کۆکردنه وه ی نۆك ئهویش له وهرزی هاویندا لهگه ل

هاورێیانی گوند شتێکی تایبهت بوو ,که لهگهل هاورێیانی شار جیاواز بوو .

هاورپیانی گوندم , به راستی هاوری بوون به یه که وه هه موو ده رده دل و غهمه کانیان له لای یه کتر باس ده کرد و غهمه کانیان به ش ده کردن .

دوای تیپه رینی یه ک سال له جیابوونه وه ی من و ژین , کوریک له گونده که ی خوار ئیمه وه هاته داوام و سالی دووه می بوو له زانکو به شی ئهندازیاری له روز تاوای ولات بوو .به لام من به ناره حه تیپه وه ره تم کرده وه , چونکه تاکو ئیستاش ژینم خوشده ویست و سویندم بوی خواردبوو .

وه نهشمدهتوانی به هیچ یه کیک له داواکاریه کانم و لامی به لی بده مه وه , له و پیشنیارانه به مه وی به و

تا ورده ورده ناره حه تیم له دهم و چاوی براکانم و هه تا زر دایکمدا دیت و بی ریزی زورم قبول کرد . ههر چه نده بیرم کرده وه که من ده بی چ هه له یه کم کردبی که بینجگه له بابم هه موو و ه کو غه ریبه یه ک په روفتاریان له گه ل ده کردم .

ئیتر تاقهتم نه ما و به زردایکم گوت: من چ هه له یه کم کردووه که ئیوه قسه م له گه ل ناکه ن و براکانیشم لیم توره ن ؟ به توره ییه وه گوتی: تق چ هقرکاریکت هه یه تا ئه و داواکاریانه رهت بکه یه وه ؟ گوتم: نیازی هاوسه رگیریم نیه . گوتی: درق ده که ی , تق هیشتا ژینت خقشده وی و چاوه ری ده که ی روژیك بیته وه لات .

به هار ورده ورده گهشته جی . به هاریّك که شتیکی تازه ی بو ئیمه مروّقه کان پی بوو . خورگه ئیمه ش وه کو به هار له جیاتی ئه وه ی ده ره وه مان بگورین , ناخمان گوریبا . له پشووی نه وروّزدا له گه ل هاوریّیانی گوند چوین بو شاخ . کاتیک گهشتمه کانیه ک له سه ری دانیشتم و سه یری ئه و به رده ی نزیك کانیه که م کرد و سه رم سورما , روّر سه رنج راکیّش بوو .

ریّی به و ئاوه رون و زولالهٔ ی کانیه که ده دا که ده هاته ده ر . به خوّم گوت : هیچ شتیک له و دنیایه بی هو نیه . که واتا بوّچی من نا ئومیدی بوّخوم بریار بده م . بوّچی من جوانی ناده مه ژیانم ؟ له کاتیکدا که ئه و به رده جوانی ده به خشی و چه و و لم و سه و زاییه که ش جوانتری کردووه .

ههتا ئهو گله ساده که بیابانهکانی جوان کردووه . کهواتا

بۆچى من ناخۆشىيەكان بۆ داھاتووم بريار بدەم , بەلكو دەبى له ناخۆشى و نارەحەتيەكانى دونيا خۆم بەدوور بگرم. وردە وردە ژينم له ميشكى خۆم لەياد دەكرد و مەژغولى شتى تازەتر بووم .

په په په دواندن , ژیانم یه که یه که دواندن , ژیانم له سه ره تاوه دهست پی کرده وه , وه کو مندالیّك که تازه هاتوّته دنیا . ئه وجار هه ولّم دا پایه کانی ژیانم به هیّزتر بکه م تاکو به بای به هیّز نه که ونه له رزین . له کاتیّکدا که پشووی نه وروّزم به پی ده کرد یه کیّك له براکانم دوای چه ند پورژ نه خوشی, چوو بوّلای دکتور و له وی مایه وه .نه خوّشیی ئه و روّژ به روّژ به هیّزتر ده بوو .

ده لنی به دبه ختیه کانم ئیستا ته واو نه بوون ، نه و ته نها بیست و چوار سال ته مه نی بوو و روّژ به روّژ لاوازتر ده بوو . هه ر روّژه و عه مه لیاتیک تا به ریّیان کرد بو تاران .

چهند جار داوای ههوالیم ده کرد به لام هیچ جوابیکی ئه وتویان نه ده دامه و و پیان ده گوتم : ده رسه کانت بخوینه . گونده که ی نیمه بو شار سه عات و نیویک ری بوو .

[.] تاران یایته ختی ولّاتی ئیّرانه 6

مهجبوربووم ههموو بهیانیه ک بیم بی شار و عهسرانیش بگهریمه وه ماندوو بوونی هات و چوی ههموو روژ و هاتنی میوان بی مالمان مهجالیکی وای بی سهعی کردن نههیشتبووه . شهوانه لهگه ل خودای خوم راز و نیازم ده کرد تا ئه و برایه م لی نهستینی .

چهندان و چهندان جار بریاری خوٚکوشتنم داوه که خوٚم لهکوٚل ئهو دونیا بی سوٚز و بی پهحمه بکهمهوه ، بهاٚم نهدهکرا لهم کاتهدا ئه و بهجی بهیٚلم ، ئهو پوٚژه که براکهم چوو بو تاران و بیست پوٚژ لهوی مابوّوه ،

ئه و قسانه ی له باره ی مه رگی نا ئومیدیه وه ده کران ئارامییان لی بریبووم . هه ستم کرد شتیک به ناوی ئومیده و هه موو ده رگاکانم به پرووی خوّمدا به داخراوی ده بینی .

ئه و رۆژه ی که بۆ سهردانی براکه م بۆ تاران چووبووم , دوای ته واوبوونی یه کتر دیتن و هاتنه دهر له ژووره که ی , ئه و به دهنگی به رز دهستی به گریان کرد .له پشت ده رگا و هستام .هیزم نه ما و منیش ده ستم کرد به گریان .

لهسهرهوهی خوّم ههستم به مردن دهکرد و نیّوانیّکمان نهبوو . به لام ههستم کرد که ژیانم له جاران خوّشتر دهوی .

راستی ,ئهی ژیان تو بو ئهوهنده ئازیزی ؟ لهو کاتهوهی دینه سهر ئهم دونیایه, تا کاتی مردن ههولای ئهوه دهدهین زیندوو بمینینهوه .بهلای لهو ساتهوهی مروّق دیته دنیا پیویستی به سوّز ههیه , بهلام من له تهواوی کاتهکانی ژیانمدا لهو سوّره بیبهش بووم .

نهك تهنها ههر بیبهش بووم لیی ,به کوئه و سوزهم بخبراکانیشم به کار هینا . سوزیک که بوخوم نهمدیتبوو بوبراکانیشم به کار هینا . سوزیک که بوخوم نهمدیتبوو ,نهمده زانی چون بوئه وانی دیکه ی به کاربینم . زوریک پییان وابوو که من پاره یه کی زورم هه یه ,که واتا ده بی پاره یه کی به کار بینام خوزگه , له به یانیه وه تا شه و ئیشم ده کرد بوک مه به که سیک هه با نه و هه ست و سوزه ی بوده ر بریبام .

به پاره دهتوانی شت بکری و بفروشی ,به لام هه ست و سوز نه دهکردری و نه ده فروشری .

ئیمه ی مروّق حه ز ده که ین دوای مردنیش خه لک فرمیسکمان بر بریّن . له ری و رهسمی کفن و دفنیشدا خه لک ره شپوش بی و هه تا باشترین ری و رهسم بیت .که واتا: ده توانین بلیّین دوای مردنیش پیویستمان به سوّز و خوشه ویستیی ئه وانی تر هه یه چ جای کاتیک که له ژیانداین .

بهبی ئهوهی که بمانهوی دیینه دنیا و بوپیشهوه دهروین .

چارەنوسىش بە ھەر شىزوەيەك كە بۆخۆى بىيەوى مامەلەمان لەگەل دەكات ,بەلام خۆزگە دەيتوانى كارەكان بە پىيى ويستى خۆمان بەرىرو ببات .

نهزانانه ژیان بهسهر دهبهین ,له کاتیّکدا که پهیوهندیی به تهواوی نهیّنی و رهمزی دنیاوهیه . به لام بزانه که ههموومان له بهرانمبهر ئهو خوو رهوشته گهورهیهدا , لاوازین و لهبهرانمبهر مهرگدا بی دهسه لاتین و لهبهرانمبهر چارهنووسدا کوژاوهین .

برایه کهم, دوای عهمه لیات کردنی یه ک مانگ له تاران مایه وه و سهره نجام هاته وه مال به هزی گه رانه وهی ئه و , میوانیکی زورمان ده هاتن .

دایك و باب و برای ژینیش هاتن .

نازانم ئەو ژنە چۆن جورئەتى كردبوو كە بێتە سەردانى براكەم ، بەبى ئەوەى روييان لى وەرگێڕم بەرێزەوە بەخێرھاتنم كردن .

به رادهیه لاواز ببووم که کاتیک بابی ژین ماچی کردم دهستی به گریان کرد . دایکی ژین به ساردی لیّی پرسیم ,دوای خواردنی نانی نیوه روّ ئهوان روّیشتن ,به لام بهیانییه که ی ژین له گه ل زانا هاتن بو گوند .

ژین نههاته مالّی ئیّمه , نهمتوانی ته حهمولی کاره کانی بکه م . نهو ههموو ههست و سوّز و خوّشه ویستییه چی لیّ هاتبوو ؟ شهو له خوّوه دهستم دایه قه لهم (که ژین له مالّی مامم بوو) نامه م نووسی :

ژین ، نه ورو عهسر که هاتی بو گوند ، خور له کاتی ناوابووندا بود ، له حالیکدا که نور غهم ناسا دیاربود ، له و کاته غدا دلی من له و غهمه نگینز تر بود ، هه ربویه له و نامه یه دا ده پینویستیه کیشم به سویند خواردن نییه . نه ده ی که نووسیومه ، نه چیر وکه نه خریاله نه شعره و نه یه ک بایورتی شاعیرانه . به لکو دلویی فرمینسکه . دلویی فرمینسکه . دلویی فرمینسکه . دلوی فرمینسک که نازانم بوهاتنه خواره ده ی کی به تاوانباربزانم . دلم ده یویست هه نگادی نووسینی نه و نامه یه دوای نووسینی نادی تو ده یویست هه نگادی نووسینی نه و نامه یه دوای نووسینی نادی تو ده یویست هه نگادی نووسینی که پراد پر له ژبانی برابر دودی من له درا کوده بینته ده .

که واتا (ژینی من) زور هه ولسدا تؤله بیسر که م ، به لام به دیتنت دووباره ناوتم بیسرها ته وه . که واتا ئه و نامه یه له ژیناوه نیه . به لکو له دلیگی شکاوه وه یه . ده زانی واتا چی ژین ؟ ئه مررو به دووباره دیتنه وه ت ، هه ستم کر ده پیشتاش خوشه ده ویکی .

ژین ، پیاوان له چوارچیوه ی عه شق و خوشه ویستییه وه زور ناپیاون ،

بؤئیسیات کر دنیشی ئەوە بەسە كە تەنىھالەبەرانىبەر دلیگکی عاشق و شکست خواردووی ژنیک ههست دهکهن که پیاون . تا كاتيك ولى ئافرەتەكە تەسلىسى ئەوان نەبودە ، بەستىر لە ژۇنىگى گەرىدە ، عاجىز ، سەركۈنەتىر لە ژنىگى ئەسپىر ، سوالگەر تىر لە سوالكەرانىي جادەكان، دەستىي سوال بۇ عەشق دريْىژ دەكەن. بەلام كاتيك خدياليان له تهسليم بوونى دلني ئافره ته كه ئاسووده بوو، راسته و خؤ میشکیان دینته سهر نهوه ی که خودا نه وانبی به پیاوی دروست کر دووه و سیفه تمی پیاوانیان هدیه . بؤیه لهو کاته دا سیفه تنی پیاواندیان ده گوری بؤسیفه تنی ناپیاوی . ژبن ، لهوه ی که لەو نامەيەدا من تۇخەتا بار دەكەم، دڭتەنگ مەبە . ئەگەرلەببىرت بى پينې سال لەمەوبەرئيسە يەكتىرمان ناسى ،ئەوكاتە من كچيكى شازده سالان بودم و تؤش گه نجینگی بیست سال ٔ . من ئه و کاته بیسرم لہوہ کر دہوہ کہ هییج ندبی کہکہل کہسٹک ھاوسہ رکیسری بکهم که چوار سال ٔ لهخوم گهوره تربی ، نهمنرانبی دهکهومه داوی

عه شقی تؤده و ناپیاویم لیّنت دینت . سویّند به هه رشتیک که باورهت پینی هدید، به هوی نه و خوشه ویستییدی که پیشتر هه تبوو، ئیستا نیته و نه ورو که ها تووی بو گوند و نه ها تووی بولای من ، نه وه نده ههستی به بق وکینه دهکهم به رانسه رت ، که نهگه رهینزم هه با نه و دله ساده و به دبه خته م له سینه م ده ر ده هینا و زینده به چالم ده کرد. ئیتر توانای نووسینم نیه ، چونکه فرمینسکه کان وله رزینی دهستم ئه و کاتدیان لی گر تووم . تدنها ناواتی من ندوه یه که : تا کوتایس ژبانت همرگینز تام له ژبان نهکهیت . داوات لی^ا دهکهم : ته داوی نامه و یادگاریه کانم بو بنیسریه وه ، نهگه رمن له دلنتدا نه ماوم ، كەواتا ئەوانىر ج سودىكىيان بۇ تۇ ھەيە .!!؟

به هاتنی پاییز دووباره بریاری ئهوهمدا که بچمهوه خویندن ,به لام ئومید دووباره رینگر بوو .

نامه ی ژینیش بی ولام مایه وه . له کوتایی پاییزدا , روپژنک بابم داوای لی کردم بگه ریمه وه گوند, کاتیک گه رامه وه , بابم گوتی : دکتور گوتویه تی که براکه ت حالی دوروونی باش نیه و باشترین چاره سه ریش بو ی ئه وه یه که هاوسه رگیری بکات . براکه م سالنیک پیش ئه وه ی نه خوش بیت , عاشقی کچیک ببوو له پیرانشار که دوو جار چووبووینه داوای ,به لام بابی رازی نه بوو.

به بابم گوت : به هیچ شیوه یه ك نابی هاوسه رگیری بكات . هاوسه رگیری ئه و كاریکی هه له یه ، ئه گهر رفز ژیك خودای نه كرده , بمریت من چی له گه ل ژن و مندالی بكه م .

له سهرهتای ژیانمهوه به ههتیوی گهوره بووم , نامهوی باقی تهمهنم لهو کارهدا بهسهر ببهم . چهند مانگ ریّگر بووم له هاوسهرگیری ئهوان .

سهره نجام بریارمدا , ههموو شتیک به خودا بسپیرم . لهگه ل بابم و زردایکم و برا گهوره کهم چووینه داواکاریی شیوا . به شیوام گوت : براکهم نه خوشه و دکتوره کان نا ئومیدیان

کردووه , ئێستا, ئايا تۆ دەتوانى بەو مەرجە ژيان ببەيە سەر ؟ ھەر لەو كاتەدا پێم سەير بوو گوتى : بەڵێ , ئامادەم ھەتا ئەگەر بۆچەند رۆژێكيش بێت .

پووی لهمن کرد و گوتی : ژینا! من ئهوم خوشدهویت . ناتوانم هاوسه رگیری لهگه ل نه که م .

بابی گوتی: باشه مادام تۆ ئەو قسەیه دەكەی پازیم, بەلام بۆت نییه بەھیچ شیوهیهك بگەپییهوه مالی من, هەتا ئەگەر كیشهشت هەبی پەیوەندیی به خۆتەوەیه . له وەرزی زستاندا كه بەفریکی زۆریش باری بوو, شیوامان ماره كرد و بپیار بوو كه مەراسیمی هاوسهرگیریهكهشی له بەهاردا بیت بهلام له وەرزی بەهاردا, براكهم دووباره نهخوش بۆوه و له وەرزی هاوینیشدا بەهوی دەردی كاركرنی كیلگه, دەست پیكردنی پروسهی هاوسهرگیری دەنگی نهبوو.

له وهرزی به هاردا که براکه م له شار ده ژیا له گه ل براژنم رگه رانه وه بق گوند و ناچار من و (محمد) یش ده بوو دوای پشووی نه ورقز, له مالی خوشکه که م ژیان ببه ینه سه ر

تاقیکردنه وه نزیك بوو , به لام كاتی ئه وهم نه بوو ده رسه كانم به زیاده وه بخوینم و سه عییان لی بكه م . روزی ک ژینم له شار دیت , كه له دووره وه وه ستاوه و ته ماشام ده كات. به دیتنی هیچ خوشحال نهبووم, چونکه دهمویست لهبیری بکهم . دلنیا بووم که نامهکهم کاری له ژین کردووه . ئهو زانکوّی تهواو کردبوو و له مههاباد دهرسی دهگوتهوه و لهو سهیارهی که ههیبوو, دیاربوو باری دارایییان باش بووه . کاتیّك منی دیت دابهزی , گوتی : ژینا , تکات لیّ دهکهم سواربه, کارم پیّته .

به ههموو توانامهوه , یه ک زلله ی توندم لیدا و پیم گوت : لیره دوورکهوه , دهنا پولیس بانگ دهکه م . خوایه گیان ئهوه من چیم کرد ؟ زلله م له یه کیک دا ؟ ژین گوتی : حه ق به تویه , پووخساری هینا پیش و گوتی : ههر چهندیک حهز ده که ی لیمبده , من ناره حه تابم .

ههر چهنده تاوانبارم بکهی, سهرپیچی ناکهم و باجی تاوانه کهم ده دهم و ههست به دلته نگی ده که له بهرانمبه رتدا ناپیاویم نواندووه . عهسری ئهو روّژه ژین له ریّگه ی زاناوه نامه ی ناردبوو و نووسیبووی :

ئهگەر تەواوى دنيا بە تۆ ببەخشم , ناتوانم قەرەبووى ئەو كارانە بكەمەوە كە بەرانمبەر تۆ ئەنجامم داون .

به لام تكايه كم ههيه .

⁷ يەكىكە ئە شارە كوردەييەكان كە بۆيەكە مجار حكومەتى كوردى ئەوىّ پىك ھىندا بە سەرۆكايەتى پىشەوا قازى محەمەد .

دایکم ههر روّژه و ههر کهسیکی بهدل بی دهچیته داواکاری , بهلام من بیجگه له تق که سم خوّش ناوی . تکام له تق نهوه یه که پیچهوانه ی راکانی خیزانی ههردووکمان بین و با پیکهوه رابکه ین بق جیّگه یه کی دوور, لهوانه یه بچینه دهره وه ی نیران

کاتیّك بووینه ساحیّیی چهند مندالیّك , ئهو کات دهتوانین بگهریّینه وه شویّنی خوّمان و کهسیش بوّی نییه قسهمان پیّ بلّی . له جوابی نامهکهیدا, بوّم نووسیه وه : له نیّوان ئیّمهدا هیچ پهیوهندییه ک نییه و ههتا به هوّی ئه و کاره, پهیوهندیی خزمایه تیشمان لهناو جووه .

کهواتا دهمهوی بازنه به دهوری مندا بینی و له بیری ژیانی خویدا بیت . نهگهرچی ژین چهند جاریکی تر نامهی دهنارد و دهاته سهر ریم , بهلام من نهمهیشت گرفتاری عهشقی شکست خواردوم بم .

تاقیکردنه و هات و ههمووان بو وهرگرتنه وهی ئه نجامی تاقیکردنه و باب و دایك و خزم و که سیان له گه ل خویان ههینابوو , کاتیك خوم به ته نیا دیت هه ستم به غهریبی و ته نیاییه کی زور کرد .

به لام گرنگ نهبوو, چونکه من خودام ههبوو و تهوه کولم بهو

بوو.

کاتیک ئەنجامی تاقیکردنەوه هاتنەوه من له زانکۆ وهرگیرابووم . یەكەمین كەسیک كه پیرۆزبایی لی كردم, برا نهخۆشەكەم بوو . ناونووسینم له زانكۆ هاوكات بوو لهگەل دەستپیکردنی هاوسەرگیریی براكەم .

زۆرىى خەرجى داو و دەرمانى براكەم و ھاوسەرگىرىى لەھەمان كاتدا , فشارىكى ماددىى زۆرى بۆ خىزانەكەمان ھىنابوو و تازە ھەر دەبوو ھاوسەرگىرىەكەش كرابا .

من زیرِیکی زورم ههبوو " له جیاتی فشارکردنه سهر بابم , زیرهکانم فروشت و بهو خوّم ناونووس کرد له زانکو. هاوسهرگیریی براکهم به باشترین شیّوه بهریّوه چوو .

رۆيشتن و هاتن دەستى پى كرد و ميوان له دوور و نزيكەوه بۆ ئەو هاوسەرگىريە دەهاتن .

به ڵام هیچ جوابێکم پێ نهبوو که بیاندهمهوه ٠

ههر سهیارهیهك دههات, من دهچوومه پیش و بهخیرهاتنم

ده کردن ، براکانم زور له ژین توره بوون و ههتا دهیان گوت ئه و بزی نییه بن گوند بیت .

به لام بابم و باپیرم سهرزهنشتی براکانمیان کرد و گوتیان : ئیوه بوّتان نییه که له بهرانمبهر بابی ژیندا ئه و قسانه بکهن و دهیان گوت : کیشه که له نیّوان خوّیاندا بووه و ئیّوه بوّتان نییه پهیوهندیی خیّزانیی تیّك بدهن ، شه و داهات , به لام هه والیّك له هاتنی مالّی ژین نهبوو .

مهراسیمی هاوسه رگیری کوتایی هات و نیردراوانی مالّی ژین له گوند و له شار به نامه یه کی زوّره وه بوّدووباره پهیوه ندیم له گوند و له شار به نامه یه کی زوّره وه بوّدووباره پهیوه ندیم له گه لاّ ژین هاتبوون , به لام من ته نها ره تم ده کردنه وه . روّژانی مانگ تیده په رین , حالّی براکه م مامناوه ند بوو . هه ندیک روّژ خراپ ، به هاتنی شیوا , باری قورس له سه ر من لاچوو و شه وانه مه جبور نه بووم تا سپیده به خه به ربم و بیمه دکتور بو براکه م ، شیوا, زور زوو حامیله بوو ، له کاتیکدا که ته نها حه وت مانگ له هاوسه رگیریه که ی تیده یه ری .

کچێکی حهوت مانگی هێنایه دنیا . بههێی ئهو پهیوهندییهی که لهگهل براکهم ههمبوو , مندالهکهیم زور خوش دهویست . بهلام دووباره لهو خوشویستنه زهرهرم کرد . چونکه تهواوی

براژنه کانی دیکهم لیّم تو په بوون و قسهیان پی دهگوتم له سهر نهوه ی که من فه رق و جیاوازی له نیّوان منداله کاندا ده کهم .

له کاتیکدا که تهواوی مهوزوعه که ئهوهبوو لهسهر نهخوشیی دهروونی براکهم بوو و بهرزکردنه و هیزی پوچی ئهوبوو . دوای ئهوه ی کچی براکهم بو ئیمه زیاد بوو , پوژ به پوژ دوای ئهوه ی کچی براکهم بو ئیمه زیاد بوو , پوژ به پوژ به حالی براکهم باشتر دهبوو, تا وای لی هات دکتورهکان پهزامه دییان پیشان دا که حالی باشه و به سی مانگ جاریک بیهیننه وه لای دکتور بهسه .

به لنی ده لنی خوداوه ند ره حمی به فرمیسك و ناله و هاوارم کردووه و ئه و چه ند شه وانه ی که تا به یانی نه نووستووم, تا سپیده دوعا و پارانه وه م ئه نجام داوه, به زایه نه چووه ، من ئیتر ته واوی ده رده کانی خوم له بیر کرد بوو ، هه موو دوعا و ئاواتی من سه لامه تبی براکه م بوو .

گویّم له گهورهکان ببوو که دهیان گوت: مروّق له شهوانی قهدردا ههر دوعا و ئارهزوویهك که له خودای داوا بکات گیرا دهبیّت . منیش تهواوی شهوانی قهدر, تا سپیدهی بهرهبهیان, له سوجده دا بووم و دوعام بو دهکرد که گیرا بیت . له ههمان کاتدا به کوّمهلیّك کیشهی دهرسهکانم

بهردهوام بووم و (محمد)ی برام نارده قوتابخانهی داخیلی . ورده ورده ژیانی خوّم و خیّزانه کهم ئاسایی ببوّوه و له یهکیّك له روّژانی ساردی پایزدا که گوند بهرگیّکی سپی پوشیبوو و ههوای سارد چنگی له گوند دهدان .

تا لهناکاو دلّم داکهوت و بق ماوهیه که ههستیکی سهیرم ههبوو و له حالهتی ئاسایی خقم دهرچووم . ئهوانه ی مالی ههستیان پی کرد و گوتیان: ژینا چی بووه ؟ گوتم : هیچ , سهرم دیشی , بق ژوره که ی خقم رقشتم .

له راستیدا سهرم نهده هیشا , به لکو ده ردیکی قورس له دلمدا بوو و هه ستیکی ناموم هه بوو .

بۆ ساتنك دەردى دوورىي ژین, سەراپاى دا گرتم و ھەستم كرد ئەو لە نزیكمه ، دواى دوو سەعات ھەوالایان ھننا كە ژین لەگەل دایك و بابى ھاتووه بۆ مالى مامم و تنگەیشتم كە ئەو دەردەى من ھەستم پى دەكرد ,بى ھۆ نەبووه ، ئەو كاتە بوو كە ھەستم كرد ھنشتاش ژینم خۆشدەوى زیاتر لەوەى كە بىرم لى دەكردەوه .

بابی ژین بهیانییه که ی لهگه ل نه فوزی بوو, که له خزمانی ئیمه بوو و هه موان ریزی تایبه تیان له و حاجیه ده گرت . هه ر

⁸ نەفوزى ناوە بۆ يياوان بەكار دى.

ئه و حاجی نهفوزه, بووه هزی ئهوه ی که براکانم نهتوانن بینه ریگر لهبهردهم پچرانی خزمایه تیی نیّوان خیّزانی ئیّمه و خیّزانی ژین .

چونکه دهبووه بی پیزی بهرانمبهر حاجی و خیزانهکهی . ههر بۆیه بابم و زردایکم چوون بو مالی مامم . له نیوان خزمانی ئیمهدا ئهوه باو بوو که ئهگهر یهکیک له شارهوه بیت, بیانهوی یان نهیانهوی دهبی دهعوهت (بانگهیشت) ی بکهن . شهویکی سهخت بوو .

به خۆمم گوت : خوایه گیان چی ده بوو له جیاتی ئه وه ی ژین بچیته مالی مامم هاتبا مالی ئیمه و چی ده بوو نیگا پر نهیندیه کانی دووباره ببینمه و ؟ ئیمه ش نه مان ده توانی که خیزانی حاجی ده عوه ت نه که ین .

رۆژى دووەم سەرەى ئىمە بوو دەعوەتيان بكەين ، براكانم كە تاقەتى فرمىسكى خوشكەكەيان نەبوو , ھەر يەكەو بە بەھانەى شتىكەوە لە مال چوونە دەر ، كاتىك ھاتن بۆ مالى ئىمە, ئىتر لەو پەيوەندىيە گەرمەى كە جاران ھەمان بوو ,ھىچ خەبەرىك نەبوو .

به تایبهتی پهیوهندییه گهرمهکهی نیّوان من و دایکی ژین که نیّستا بهساردی دهبینرا .

دوای نان خواردنی ئیواره , زانا هاوریّی کوره مامه که م به به هانه ی کتیّب بانگی منی کرد و گوتی : ژین له دهرهوه وهستاوه و دهیه وی بتبینی . به ناره حه تی و گریانه و به زانام گوت : به دبه ختت کردم, تکات لی ده که م وازم لی بینن . زانا گوتی : پیّت وایه ژین بوّچی هاتوته گوند ؟ ئه و له به رق هاتو وه .

نهمهیّشت زانا له قسه کانی به رده وام بیّت , له ژووره که م هاتمه دهر . دوای روّیشتنی ئه وان دووباره ژین له ریّی زاناوه نامه یه کی بوّ ناردم . ئه و له ریّی نامه که وه سویّندی خوار دبوو که هیّشتاش خوشی ده ویّم و به لیّنی دابوو که ئهگه ر له گه لی رابکه م به خیرایی ماره م ده کا و هاوسه رگیری ده که ین . هات و چوّی ژین بو گوند براکانمی دلگران کر دبوو و به منیان گوت : که ئیتر بازنه به ده وری ئه و دا بیّنه و راه بیریکه .

چونکه ئهوان دانیا بوون که ژین پیاوی ژیان نییه اله وهرزی به بههاردا, رفزیّك زانا هات و گوتی : ژینا ئهوه ئاخرین جاره که ژین دهیهوی بو گوند بی و داوای هاوسه رگیریت لی دهکات از خوا ئهوهنده ئهو ئازار مهده ا

غهم دايك شلير خاكر_

ئەو لەوەى كە لە رابردوودا كردوويەتى پەشىمانە و ئەگەر ئەورۆ جوابى نەدەيەوە, ئەو ھاوسەرگىرى دەكات . چونكە لە خىزانەكەيانەوە لە ژىر فشار دايە . ئەگەرچى ھىشتاش ژىنم خۆشدەويست, بەلام رەتم كردەوە .

دووای دوو ههفته ههوال هات که ژین چووه بو داواکاریی کچیک له خزمانی بابی, که ئیمهش دهمانناسین . سهرهتا وامزانی که ئهوه نهخشهیه که ژین به ویستی خوی بگات . ئهگهر نهخشهش نهبی من چون لهگهل کهسیک هاوسهرگیری بکهم که دایکی تا سهر ئیسقان رقی لیمه و وای کردووه که چهند کهسی تریش رقیان لیم بیتهوه .

خوشك و براكانى ژينيش به و شيوهيه منيان خوشنه ده ويست و خيزانى ئيمه ش به و شيوهيه خوشيان له وان نه داهات .

له نیوهی وهرزی به هاردا بووین که روزیّك بو یه کیّك له شاخه جوانه کانی گونده که مان چووین, بو کردنی ئه و گیایه ی که به هارانه ههیه , دووباره هه مان ئه و ده رده ناسیاوه دلّی ئازار ده دام .

هيلاك بووم, گەيشتمەوە مال .

پووخساری شادی و خوشی براژنه کانم دیت دلنیا بووم ئه و دهرده ی که ئه و پور منی ئازار ده دا بوونی هه یه سه لامم کرد و چوومه مه تبه خ , ئه وان کارتی ها وسه رگیرییان به شیوه یه که له سه رکراوه که نه دانابوو که له دووری ده مه تر ده بینرا . کارته که م هه لگرت و کاتیک کردمه وه ناوی ژین به به دیار که و ت

دەستەكانم كەوتنە لەرزىن و بەزەحمەت توانىم كارتەكە بخەمەوە ناو پاكەتەكەوە . ھەستم كرد تەواوى جەستەم سارد بووە . عەرەقى ساردى پەشىمانىم لى دەچۆرا . ھەرچەندە ويستم بەسەر خۆمى نەھينىم بەللىم نەكرا و فرمىسك لە چاوانى ھاتنە خوار .

شهو كاتيك ههموومان لهسهر سفره دانيشتبووين يهكيك له براژنهكانم گوتى : بۆ رۆژى ههينى هاوسهرگيريمان ههيه . بابم گوتى : هاوسهرگيريى كى ؟ براژنهكهم گوتى : هاوسهرگيريى ژين .

به هاتنی ناوی ژین, ههموو نیگاکان بو من کران .

⁹ کراوه بهو شوینه دهگوتریّت که نیّوان هوّل و مهتبه خ دیواریّک ههیه که زوّرینهی خهنّکی ئیّران خانوهکانیان بهو شیّوهیه دروست کردووه که نهو دیوارهی تیّدایه . نیوه دیواره که بهرزیه کهی نزیکهی یهك مهتر بهرزه .

من له شهرمان سهرم دانهواند و لهناكاو دهستم كرد به گريان و ههستام و چوومه ژوورهكهم ، برا گهورهكهشم به دواى مندا هاته ژوور و يهك زللهى توندى ليدام و گوتى : ئهگهر توئه نهو نهفرهتيهت خوشدهويت , كهواتا بوچى كاتيك چيا پرسيارى لى كردى بى دهنگيت ههلبژارد و دروت كرد ؟ براكانم له هوكارى جيابوونهوهم لهگهل ژين خهبهردار نهبوون

منیش ولامیکم بویان نهبوو . گوتم : من خوشمناوی تهنها ناره حه تم براکانی دیکه شم ههموویان هاتن و برا گهوره که شم دلی به حالم سوتاو هات ماچی کردم . گوتی : تاقه تی فرمیسکه کانتم نییه .

ههمووان دلیان دهدامهوه و گوتیان ههلهت کرد, ژینا ههلهت کرد . بهیانییه کهی ئه و رفرژه ته واوی مامه کانم و کوری مامه کانم چوون بز هاوسه رگیریه که .

بابم گوتی : ژینا , ئیمه بچین بو هاوسه رگیریه که ؟ گوتم : به لی , گهرچی ده زانم که براکانم نایه ن به لام پیویسته تو و زردایکم بچن .

زانا دوای هاوسه رگیری, راسته وخو هاته لای من و گوتی : ژینا ههر که سیک که ئه و روزه ی هاوسه رگیری ده کات ,

خۆشترىن رۆژى ژيانيەتى .

به ڵام ژین دڵخوٚش نهبوو و به جوٚریٚك غهمگین بوو که تهواوی میوانه کان هه ستیان به و غهمگینیه ی ئه و کردبوو . ژین له و کاره ی که کردبووی په شیمان بوو و داوای لی بوردنی کرد , به ڵام تو لیّت نهبوری .

ژینا! بزانه زوّر زوو ولّامی ئه و دلشکاندنه ی ژین دهبینی . به هوّی ئه وهی که ژین بریاری خوّیدا , منیش بریارمدا هه رکه سیّك بیّته داواکاریم جوابی به لیّی پی بده م . دوای دوو مانگ کوریّك به ناوی عهلی له گونده کانی پیرانشار, نه خویّنده وار و جووتیار بوو, هاته داوام .

بریارمدا هاوسه رگیریی له گه لّدا بکه م . کاتی که به عهلیم گوت دوای هه فته یه ک جوابت ده ده مه وه , هه مووان سه ریان سورما . براکانم گوتیان : تق ده ته وی له گه ل که سیّك هاوسه رگیری بکه ی که له ئاستی تقدا نییه ؟ به لّام به هه رشیّوه یه ک بی نه وان ریّزیان له راکانی من ده گرت .

بۆ هاوكارى و راپرسيكرن , من كه نه دايكم ههبوو نه خوشك و نه براژنى پێويست(كه من متمانهم پێيان ههبێ). بهڵام مامۆستاى به دين و ژيانى پێشووم ههبوو . كه چهند سال هاورى و غهمخۆرى من بوو .

کاتیّك ئەو ئاگاداربوو سویّندی خوارد کە ئەگەر من لەگەل عەلى ھاوسەرگیری بكەم, ئیتر ناوی من ناھیّنیّت. گوتی: ئەگەر دەتەوی قەرەبووی ژین بكەیەوه, باشتره لەگەل كەسیّك ھاوسەرگیری بكەی كە ھەم لە ژین و ھەم لە خیّزانەكەشیان باشتر بیّت.

دوای ئهوه ی عهلیشم پهتکرده وه , تهواوی براکانیشم خوشحال بوون و تاکه ئامانجم بووه ده رس خویندن . کاتیک مالی مامم دهیان ویست ژین و هاوسه ره که ی ده عوه ت بکه ن بو گوند و چهندین جار کارتیان بو ناردبوون , ژین قبولی نهکردبوو و ههموو جاره کان خوّی له و ده عوه ته پزگار کردبوو . چونکه دهیزانی من به و کاره زوّر ناپه حه ت , ده بم بویه ئه ویش ئه و کاره ی نه کرد .

بههۆی ئهوهی که ئیمه زوریش لیک دووربووین ,بهالم دیسان یه کتر مان خوشدهویست و ههستمان به دهردی یه کتر ده کرد

وهرزهکانی به هار و هاوین و زستان به و ههموو قورسیه و ه پویشتن . قورسییه ک که : دوور له ژین و ژیانی پپ دهرده سه ری له گه ل براژنه کانمدا .

کاری کیّلگه و هات و چوّی من بو شار و ... لهگه ل نهوهی

که کهمتر له سالیّك تیده په په سه ر هاوسه رگیریی ژیندا , هه واله کان ده رباره ی ژین و هاوسه ره که ی له ریّگه ی زاناوه (که زوّر لهگه ل خیّزانی ژین تیّکه ل بوو) به ئیّمه ده گهیشتن . زانا ده یگوت : ژین زوّر لهگه ل هاوسه ره که ی گهرم نییه و ئه وی زوّر خوّشناوی و هه رئه وه ش بووه ته هوّی کیشه له نیّوانیاندا .

به هاری 2007 گهیشت . له کاتیکا که من سی سال بوو له ژین جاببوومه وه . له دووه م روزی نه وروزدا , ژین هاوسه ره که ی بر مالی بابی ده بات و بوخوشی بو گوند هات و سی روز له گوند بوو . من به دری هه مووان چاوم له ژین

دەكرد .

به لام له و کاته دا هیچ کاریکی وام نه کرد که ژین من ببینی . به دیتنی ئه و , زور خوشحال بووم .

ئیستاش ئه و هه ست و سۆز و خوشه ویستییه ی بۆ ژینم هه بوو, هه ر زیندوو بوو . دوای سی رۆژ که ژین له گوندی به سه ر برد گه رایه وه بو شوینی نیشته جیبوونی له شاردا, تا دایکی بباته کن خالی . له ریگه ی چوون بو مالی خالی , تووشی رووداوی (هاتوچۆ) ده بی و به په له ده نیردریت بونه خوشخانه ی ره رایه بیت . به هوی ئه وه ی که سی روژ تیده په ری به سه ر به و رووداوه دا , له هه واله که بی خه به رووم .

ههموو خیزانه که مان له و هه واله ئاگادار ده بن , به لام به قسه ی براکانم ههموو بی ده نگی لی ده که ن شه و نزیکی سه عات 10 زور به خراپی چوومه قولایی خه یالاتی خوش و ناخوش و بیرم له و خه وه ناخوشه ی که له چه ند شه وی رابردوو دیتبووم ده کرده وه , که ده نگی ته له فون وریای کردمه وه ، براکه م چیا , دوای هه وال پرسین به بابمی گوت که ته له فون کاری ییته .

¹⁰ روزایه که ئورومیهشی پی دهگوتریّت پاریّزگایه کی گهورهی ئیّرانه که ریّژهی دانیشتوانی زیاتر تورکهوهرگیّر

بابم به گوتنی ئهلو و هینانی ناوی حاجی و پرسینی حال و گوزهرانی نهخوش , منی توشی شوک کرد .

بهبی بیرکردنه وه گوتم چ شتیک رووی داوه بابه ؟ بابم گوتی : ژین و دایکی توشی رووداوی هاتوچو بوون , به لام حالیان باشه . به لام حاجی ده لی: به هه رشیوه یه ک بی ده بی تو بیی بو نه خوشخانه , چونکه ژین داوای توی کردووه . به لام بابم گوتی : من حه زناکه م تو بچیت .

چونکه تۆ پەيوەندىيەکت بەوانەوە نىيە ، ھەروەھا براكانىشم ھەلالىن دايەو گوتيان: بەھىچ شىرەيەك ژىنا بۆى نىيە بچىت بۆ رەزايە ، تەواوى شەوەكە بەخەبەربووم و بۆ سەلامەتىى ژىن دوعام دەكرد .

ههمووان له ریّی چاومهوه زانییان که شهو چهنده گریاوم · به لام که س پرسیاری نهکرد · دیتم که ناتوانم نهچم بو دیتنی ژین ·

چووم بق مالی مامم و ههموو شتیکم لهکن ئاموّرینم باس کرد و داوای یارمهتیم له مامم و ئاموّرینم کرد .

مامم شهوی هاته مالنیمان و ههرچی دلی ویستی سهرزهنشتی بایم و براکانمی کرد و گوتی : ژین ئهوه له سهرهمهرگ دایه ! من سبهی ژینا دهبهمه دیداری ژین .

ههر کهس ههرچی دهیهوی با بیلی براکانم گوتیان : ژین بووه ته هر کاری به دبه ختی و فرمیسك پشتنی ژینا , بریه ئیمه پازی نین که ژینا بچیت بو دیداری ژین ، مامم گوتی : ئهو شهو ده چینه مالی ئیمهو سبه یش له ویپا ده چین بو دیداری ژین .

ههم خوشحال بووم و ههم نارهحه ت ، لهوه خوشحال بووم که ژین هیشتاش منی خوشده وی و ویستویه تی من بو دیداری بچم , ناره حه تیش بووم له وه ی که من له وی تووشی کومه لیک که سی وا ده بم که تا سه رئیسقان رق و کینه و نه فره تیان هه یه به رانم به رم .

خودایه , چۆن رووبهرووی دایکی ژین ببمهوه ؟ تا ئیستا ئهو بۆ لای ئیمه هاتووه و من ریزم لی گرتووه , ئهورو من میوانم, خوایهگیان یارمهتیم بده لهبهرانمبهر ئهواندا, بی ریزیم پی نهکهن . خودایه ئهو دلهم ببه بو دهریای رهحمی خوت .

خۆم بۆ سەفەر ئامادە كرد .

کاتیّك داخلّی هۆلّی نهخوشخانه بووم , خهلّکیّکی زوری لیّبوو (که ههندیّکیانم دهناسین و دهبوونه خزم) . باب و برا و ههتا خوشکهکانی ژین که منیان دیت هاتنه ییّشهوه . بابی ژین

غەمەدايك شلىپرخاكى

گوتی: کچم سوپاس که هاتی و ههمووان سوپاسیان کردم . قورگم گیرابوو و نهمدهتوانی جوابی ههوالپرسینه کهیان بدهمه وه . زوّر ههولمدا که فرمیسکه کانم بشارمه وه , به لام فرمیسکیک که بو نازیزترین که س ده ریّری نابی نهینی بمینی تهوه , به لکو ده بی وه کو باران بباریت .

وهره خوار, ئهی فرمیسکی ئازیز! تا ههموو بزانن که چهنده ژینم خوشدهویت.

وهرنه خوار فرمیسکه ئازیزهکان , شهرم مهکهن , به لکو شانازی بکهن که بو ژین دهبارن . کاتیک دیداری چاوپیکهوتن دهستی پیکرد به برای ژینم گوت: من کوتا کهس دهچم بو دیتنی ژین .

به لام ئه و گوتی: هه موو ئه و که سانه ی که هاتوون بق دیداری ژین هیچیان نه یان توانیوه بیبینن , به لکو له پشتی ده رگاوه بینیویانه و رقیشتوون .

به لام تۆ دەبى بچيە ژورى و نزيك بيەوە ليى .

به دەنگى بەرز گوتم بۆ مەگەر ژین له چ بەشێكه ؟ یانى ژین ئەوەندە حاڵى خراپه كه كەس نەتوانى بىبىنى ؟ چووم بۆ ژوورەكەى ژین .

خوايهگيان چې دهبينم ؟ ئهو قهد و جهستهيه چهنده لاواز و

بی هیز بووه ؟ ئه و چاوه جوانانه , ئه و پخساره بیگه رده بو که وتوته ئه و پوژه ی که وای به سه ر بیت ؟ کاتیک چوومه ژوره و ، ژین به ده ستی ئیشاره یه کی کرد .

دکتۆرهکان رۆیشتن و یهکیک لهوان ویستی قسهم لهگه ل بکات . بۆ ماوه ی چهند دهقهیه ک مات و بی تاقه ت سهیری ژینم دهکرد و نهمده توانی هیچ شتیک بکهم .

جولاندنی دهستی ژین, منی له دنیای خهیالاوی هینایه دهر و تیگهشتم که داوا دهکات بچمه پیشهوه .

چوومه پیش و بز چهند ساتیک ههموو شتیکم لهبیر کردبوو, بهبی ئهوهی که سهیری دهوروبهرم بکهم و شهرم بکهم دهستی ژینم گرتن و توند دهستیم گوشین و ناوچاوانیم ماچ کرد . ژین رووی بز لای من وهرگیرا و تازه که چاوانی کردبزوه و به زهحمهت منی دهبینی نیگایه کی کورتی بز کردم . ههموو شتیکم لهو نیگا کورته دا خوینده وه .

ژین نهیدهتوانی قسه بکات . ئهگهر توانییباشی غلبه غلب بوو و من هیچی لی تینهدهگهشتم .

برای ژین که له ژورهوه بوو هاته پیش و گوتی : ژینا گیان سهرت لیی نزیکتر بکهوه . ژین داوای لی کردم که من ئهو ببوورم .گوتم : نه خیر ژین , ئهوه توی که دهبیت من

ببه خشی . جاری گرنگ ئهوه نییه , ئهگهر تق باش بیهوه ههموو شتیّك به ویستی تق دهبیّت .

گوتی: نهفرهتی بۆچی ئهو کارهت لهگهلا من کرد ؟ نازانی ئیستاش خوشم دهویی ؟ ئیتر حالی تیکچوو و دکتورهکان راسته وخو هاتن و منیش نهمتوانی به و حاله وه ژین ببینم, له کاتیکدا رووخسارم غهرقی فرمیسك ببوو له ژوره که هاتمه دهر.

کاتیک هاتمه هۆلهکه هاوسهری ژینیش لهوی بوو . کاتیک فرمیسکهکانی دیتم خوّی لادا تا ههوالی نهپرسم . ژین لهو کاتهوهی له نهخوشخانه بوو ههتا قسهی لهگهل هاوسهرهکهشی نهکردبوو , بهلام قسهی لهگهل من کرد . ههمووان زانییان که چ عهشقیّکی پاک و ساده له نیوانماندا ههبووه , دوای چهند سالیش هیشتا لهناو نهچووه .

پرسیارم له حالی دایکی ژین کرد, گوتیان : ئهو له نهخوشخانهیه کی دیکهیه, به لام حالی باشه, ته نها تووشی شکانی دهست و لاق بووه .

دووباره چوومهوه بن ژوورهکهی ژین , به لام ئه و هیشتاش بی هوش بوو . من نهمده توانی له وی بمینمه و ه ناچار

غەمردايك شلىرخاكى

لهگەل مامم گەراينەوە گوند .

ئیتر ئه و ژینایه ی جاران نه مام , به هه ر قسه یه ك و به هه ر پیکه نینیک تو په ده ووم . زور هه ولّم دا که ئه و خوانه ته رك بکه م , به لّام نه متوانی , چونکه ژین له سه ره مه رگدا بوو . ژین به هوی نه خوشیی دله وه تووشی ده ردیکی خراب ببوو . هه مو و روزیک ته له فونم بر خوشکی ژین ده کرد .

رۆژ به رۆژ حالى ژین خراپتر دەبوو . رۆژى شازدەيەمى نەورۆزى 7007 بوو, بريارمدا كە بە بەھانەى زانكۆ, لەگەل زانا, بچين بۆ دىدارى ژین .

ههتا گهراج روّیشتم و چاوهریّم کرد تا زانا بیّت و پیّکهوه بچین بو دیداری چاوپیّکهوتن ، ههرچهنده چاوهریّم کرد ههوالیّک له زانا نهبوو ، نزیک نیوهروّ زانا هات ، بهالم چهاتنیّک ؟به دهم و چاویّکی گریاناوی و سهریّکی ئالوّز و لول لولهوه هات .

چل پهنجا مهتریّك دوور بوو كه خیرا خوّم گهیاندی و گوتم: خیراكه درهنگ داهات .

زانا به گریانیکهوه (که له قورگی دا بوو) گوتی : ئیترپیویست به رؤیشتن ناکات . گوتم بو ؟ گوتی : ئیتر ژین لهو نیوانه دا نییه و خه ریکه ته رمه که ی دیننه وه . کاتیک گویم

له و قسهیه بوو راسته وخوّله خوّم چووم و که وتمه سهر زهوی .

ئهو ههوالهی که به منیان دا خراپترین ههوالی ژیانم بوو دوای مردنی دایکم ، دهستم کرد به گریان و به حالیّکی پونجه پو بو گوند گهرامه وه ، دوای گهرانه وهم بو گوند , جلی پوشم پوشی و لهگهل مالیّمان چووین بو مالی ژین, تا له مهراسیمی سی پوژه ی ژین به شداریی بکه ین , تا وشك بوونی فرمیسکه کانم بو ژین گریام .

چهند مندالیّك که هاتبوون بو پی و پهسمه که ، شیّتانه دهگریان سهرم سوپما لیّیان ، ههستم کرد که ئهوه قوتابییه کانی ژینن که بو ماموّستاکه یان دهگرین ، ناحهقیان نهبوو .

ژین زوّر باشبوو و حهقیان بوو ئاوا بهوه فا بن بوّی . خوشکه کانی ژین هه رکاتیّك پیّیان کرابا ده هاتن ده ستیان له مل ده کردم و دهیان گوت: توّ ئازیزی براکه مان بووی . له به رئه وه ی ئازیزی ژین بووی, ئازیزی ئیمه شی .

له و ری و رهسمه دا دووباره هه بوون ئه و که سانه ی که قسه و قسه لاّوک هه لاه به سه ن مهد و قسه لاّوکانه ی بو خیزانی ژین ده کران دوای دوو روّش مالنّاوایی له مالی ژین

غەمردايك شلىرخاكى

گەرامەرە گوند .

بهخۆمم گوت: که ئیتر نابی به هیچ شیوه یه ک چاوه ریی ژین بکهم بیّت بو گوند, یان چاوه ریّی نامه کانی بکهم . چونکه ئه و بو هه تا هه تایه رویشتووه .

دوای ههفتهیه که کوچی ژین, ههموو شهویک له خهونمدا دهمدیت و داوای لی دهکردم که بچمه سهر گورهکهی دوای مانگیک چوومه گورستان و به زهحمه توانیم گورهکهی ببینمهوه دوانیوهروی روژی ههینی بوو, ئیتر له ههوای ساردیش خهبهریک نهبوو.

قسهی زورم ههبوو که به ژینی بلیّم و گوتم: منیش توّم خوّشدهویست , به لام ترسام له وه ی که بوّ جاری دووه م به لیّنت پی بده مه وه ، به لام تا ئه و روّژه ی که زیندووم یادی توّ و عهشقی توّ هه دلمدا ده پاریّزم ، له خوّشی و ناخوّشی و یادگاریه کانی رابردوو , ههمووم بوّ باس کرد , چونکه ده مزانی گویّی لیّ ده بیّت .

به شیّوه یه ک گریابووم که توانای به رزبوونه وه م نهبوو . ناچار ئامیّزم له و به رده ی سه رقه بره که ی دابوو و هه رکه سیّک که به ته نیشتمدا تیّپه ری با , زوو تیده گهیشت و دهیزانی که چ ئازیزیّکم له ده ست داوه .

غەمردايكي شلىپرخاكى

بیرم له و پۆژانه دهکرده وه که ژین به دوامدا ده هات و داوای خوشه ویستی لی دهکردم , منیش جوابم دایه وه و زوو بووینه ده سگیران . که قسه کانی ژینم ده که و ته و یاد له خو و پیکه نینم پی ده هات . دووباره ده ها ته وه یادم, که ئه و مردووه و پیکه نینم پی ده هات . دووباره ده ها ته و فکرانه بووم که ده ستیک توند شانمی ته کاندا و هینامیه ده ر له و فکرانه . کاتیک ئاورم دایه وه, برای ژین بوو که ده ستی گرتم و هه لی ستاندم . خوایه گیان چی ده بینم ؟

دایکی ژین , براکانی , خوشکهکانی , براژنهکانی و ههتا هاوسه رهکه شی هاتبوون . شهرم دایگرتم و زمانم گرا و زور داوای لیبووردنم لی کردن .

جانتاکه م هه نگرت و ویستم بروّم که دایکی ژین له کاتیکدا که دهم و چاویکی ناخوشی هه بوو نه یویست بروّم .

ئەويش فەلەج ببوو .

ههردوو پیکانی لهدهست دابوو و ئهو قهد و بالایهی که جاران ههیبوو, به شیوهیهك لاواز ببوو که سهرم سورما . ویستی بچمه ییش.

منیش چوومه پیش و وهکو ریزی دایکایه تی , چووم دهستم ماچ کرد و له باوه شی گرتم و دهستمان کرد به گریان .

گوتى : ئافەرىن , كچم خۆشحالبووم كە سەردانى كورەكەمت كرد .

ئەورۆ تێگەشتم كە تۆ چ مرۆڤێكى گەورەى . ھەموو دونيا دەبى لەتۆوە مرۆڤبوون فێربى , ھەتا منىش . خودا تۆى زۆر خۆشدەوێت كە دوعاكانى قبول كردى . من تاوانبارم و ئەگەر لێم نەبوورى دەبى چاوەرێى بەلاى زياتريش بكەم . گوتم : نا ئامۆژن ھەموومان وەك يەك تاوانبارىن و لێرەدا ژين بوو بە قوربانى .

دایکی ژین داوای لیبووردنی کرد و گوتی : ههتا دهمرم شهرمهزاری تو و ژینم .

نهفرهت له من که دهمزانی ئیوه یه کترتان خوشده ویت و من بوومه هوکاری جیابوونه وهتان . له رینگهی تووه دهمه وی داوای لی بوردن له ژین بکهم . ئه و گهنجه جوانه, من بی شوینم هیشته وه .

هاوسه ری ژینیش پووی تیکردم و گوتی : ئهگهر دهمزانی ئهوهنده لهگه ل ژین یه کترتان خوشده وییّت, هاوسه رگیریم لهگه ل نه ده کرد .

به منیان گوت که ژین خوشحاله لهوهی که له تو جیابوتهوه . تاوانبار دایکیهتی که نه کتهنها به تو و به ژین ههتا دروی

غەمردايك شلىپرخاكر

لهگهل منیش کرد و بووه هزی ئهوه ی که من له تهمهنی بیست سالی بیوه ژن بیمهوه .

هاوسهری ژینم برده لایه و گوتم: تو بوّچی ئه و قسانه به و ژنه ده لایی ؟ بوّچی له و کاته دا خوی به برینه کانی دا ده که یت ؟ راسته کار له کار ترازاوه, به لام ئه و په شیمانه . هاوسه ری ژین گوتی : مه گه ر تو ده ته وی لایی خوش بی ؟ گوتم : به لیّ, رووم له هه موان کرد و گوتم : من شتیك نیم که له ئیّوه خوش بم .

ئهگهر خوتان به تاوانبار دهزانن داوا له خودا بکهن لیّتان خوش بی . چونکه من ئیتر سکالام لهسهر کهس نییه . دوای دوو سهعات قسه کردن لهسهر گوری ژین , خوشکی ژین داوای لیّکردم که بچم بو مالیّان .

کاتیّك چوومه مالّیان ئهو, سندوقه ی کردهوه و گوتی : وهره ژینا گیان , ئهوه تهواوی یادگاریه کانی ژینه, که به دزی هاوسه ره که ی لیّره داینابوون .

ئه وانه بۆ تۆن , چونكه ههموویان لهباره ی تۆوه نوسراون گوتراون . له و سندوقه دا ههمو و شتیك ههبو و , كاسیت , نامه , وینه ی ده سگیرانی و وینه یه کی تاکی من که چوارده وره که ی رهش بوو .

ههروه ها كاسيّتيكيش كه بۆخۆى گوتبووى و چهندين كاسيّتى ديكهش كه (ئهو هونهرمهندانه بوون بۆ خۆى حهزى لى بوون) . ههروه ها دهفتهريّكيش .

کاتیک ویستم دهفته ره که به که مه وه خوشکی ژین گوتی : ژینا گیان, لیره دهفته ره که مه که وه . ته واوی ئه و شتانه , ژین له په رویه کی ره شی و ه رپیچابوون .

خوشکی ژین ته واوی ئه وانه ی کو کرده و ه کاتیکدا که مالاً وایی له یادگاریه کانی براکه ی ده کرد به چاوی پر فرمیسکه و ه گوتی : توخوا به باشی پاریزگارییان لی بکه . کاتیک گه شتمه گه راج ده فته ره که م کرده و ه .

خوایهگیان چی دهبینم · تهواوی ئهو پیکهوتانهی (تاریخ) که لهویدا نوسرابوون, پهیوهندییان به پوژانی پیش جیابوونهوهمان ههبوو ·

ئه و ده فته ره سه لماندی که منیش وه کو دایکی ژین تاوانبارم له په ها کردنی ژین ، دوای مردنی ژین ,شادبوون, باشترین تۆله بوو که من ده متوانی له ژیانی بکه مه وه .

والسلام .

غهمردايك شليرخاكي